Наш ДІМ

5
2001

Для тих, хто будує чи вже має оселю

Українська мрія – власний дім!

В оселі все має бути неповторним –

Як зробити привабливу огорожу – читайте в наступному номері

навіть козирьок (стор.16)

У НАСТУПНОМУ НОМЕРІ – ОРИГІНАЛЬНІ АЛЬТАНКИ, СУЧАСНІ ПРОЕКТИ КОТЕДЖІВ, І НЕ ТІЛЬКИ!

Покрівлю - власноручно!

Шановні читачі журналу! *Наша рубрика "Українська мрія - власний дім", яку ми започаткували ще у 1999 році, знайшла у Вас широкий відгук. На жаль, у редакцію надійшли і критичні листи. Зокрема, щодо матеріалу про дах і покрівлю. Ці питання були висвітлені на наших сторінках не зовсім повно. Редакція признає допущений недолік і сьогодні подає більш професійно матеріал про влаштування покрівлі. У попередньому номері було детально висвітлено питання влаштування даху.*

ПОКРИТТЯ ДАХУ ЛИСТОВОЮ СТАЛЛЮ

Виконання покриття рядами (рис.1). Воно являє собою два листи покрівельної сталі, короткі сторони яких з'єднані лежачим фальцом, відігнутим у напрямку стоку води. По довгих сторонах заздалегідь зроблені відгини для формування стоячих фальців. Причому в місцях перетину з лежачими фальцами відгини не доводять на 60-70 мм до прямого кута, щоб не пошкодити фальцеві з'єднання. З одного боку відгин стоячого фальца повинен бути висотою 20, а з іншого - висотою 35 мм. Дві короткі сторони, що залишилися, також підготовлені для формування лежачих фальців із суміжними листами вже безпосередньо на даху: одна кромка відігнута вниз, а інша загнута нагору.

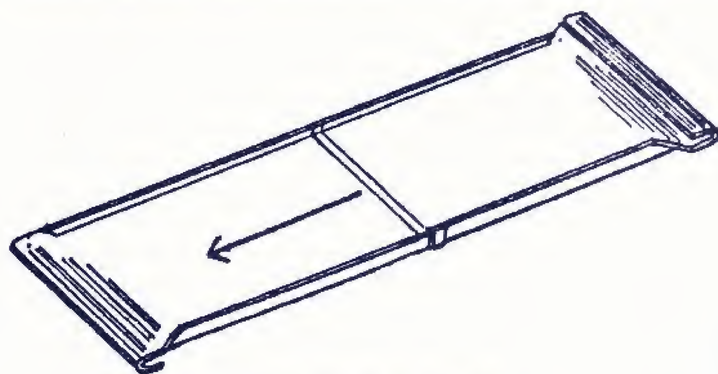

Рис.1. Покриття рядами

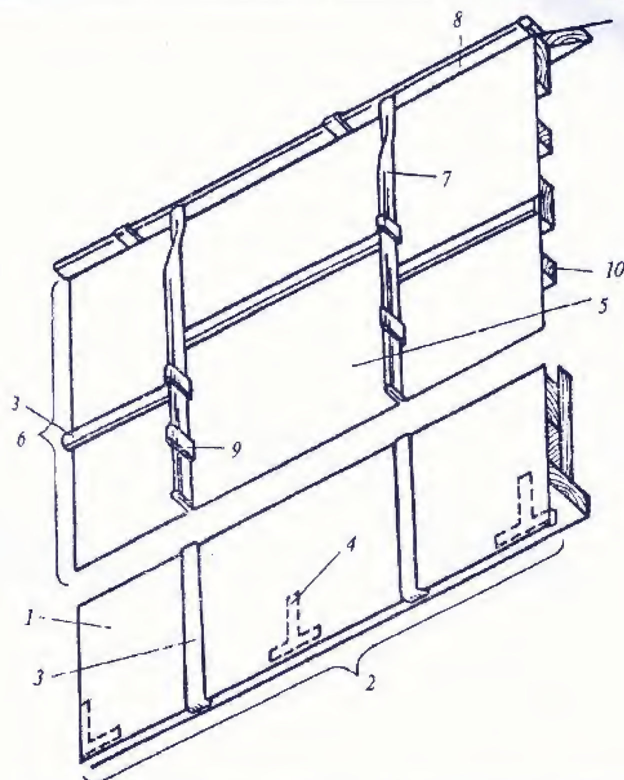

Рис.2. Покриття карнизного звису. *1* – картина карнизного звису; *2* – блок; *3* – лежачий фальц; *4* – Т-подібний костиль; *5* – картина покриття рядами; *6* – смуга; *7* – стоячий фальц; *8* – коньковий стоячий фальц; *9* – клямер; *10* – брус обрешітки

Виконання карнизного звису (рис.2). Встановіть карнизні штирі з хомутами (по осях водоприймальних лійок) і Т-подібні костилі 4 (на відстані 70 см один від одного і 12 см від краю звису). Відстань між штирем і найближчим костилем повинна бути 20-40 см. І ті, і інші кріплять до решетування цвяхам чи шурупами.

Складіть картини карнизних звисів 1 у блоки 2. Довжина блоку дорівнює відстані між двома водоприймальними лійками. Картини в блоці з'єднані лежачими фальцами 5, які ущільнюють за допомогою киянки і металевої рейки. Бічні надрізи капельників картин повинні щільно заходити один на одного.

Укладіть зверху і насуньте блоки на костилі так, щоб поперечні планки костилів увійшли в загин капельника.

Прибийте блоки цвяхами з розрахунку - 3 цвяхи на кожен сталевий лист.

З'єднаєте блоки між собою подвійними лежачими фальцами.

Встановлення надстінних жолобів (рис.3).

Жолоби кріплять на покладені блоки карнизного звису за допомогою гаків, установлених на відстані 670-730 мм один від одного. Гаки прибивають перпендикулярно карнизному звису. Картини жолобів, подібно картинам карнизних звисів, складаються в блоки, причому всередині блоку картини вкладають внапуск. Блоки з'єднують подвійними лежачими фальцами в напрямку стікання води. Верхню кромку надстінних жолобів відгинають наверх для наступного з'єднання з кромкою покриття рядами.

Спочатку покривають схили, протилежні фасадним, а потім - фасадні. На скатних дахах першу смугу картин укладають уздовж фронтону; на вальмових, напіввальмових і багатосхилих - від початку конька. Напрямок укладання картин - від звисів до конька. При формуванні стоячих фальців покрівельник повинен стояти спиною до конька, щоб контролювати виконану роботу.

Фронтонний звис повинен звисати з решетування на 40-50 мм. Кріплять його спеціальними кінцевими клямерами через кожні 30-40 см.

Під час укладання рядкових картин в останню чергу роблять фальцеві з'єднання з надстінними жолобами. Одинарний фальц, що з'єднує надстінний жолоб і покриття рядами, роблять у такий спосіб.

Укладають нижній повздовжній край покриття на зазда-

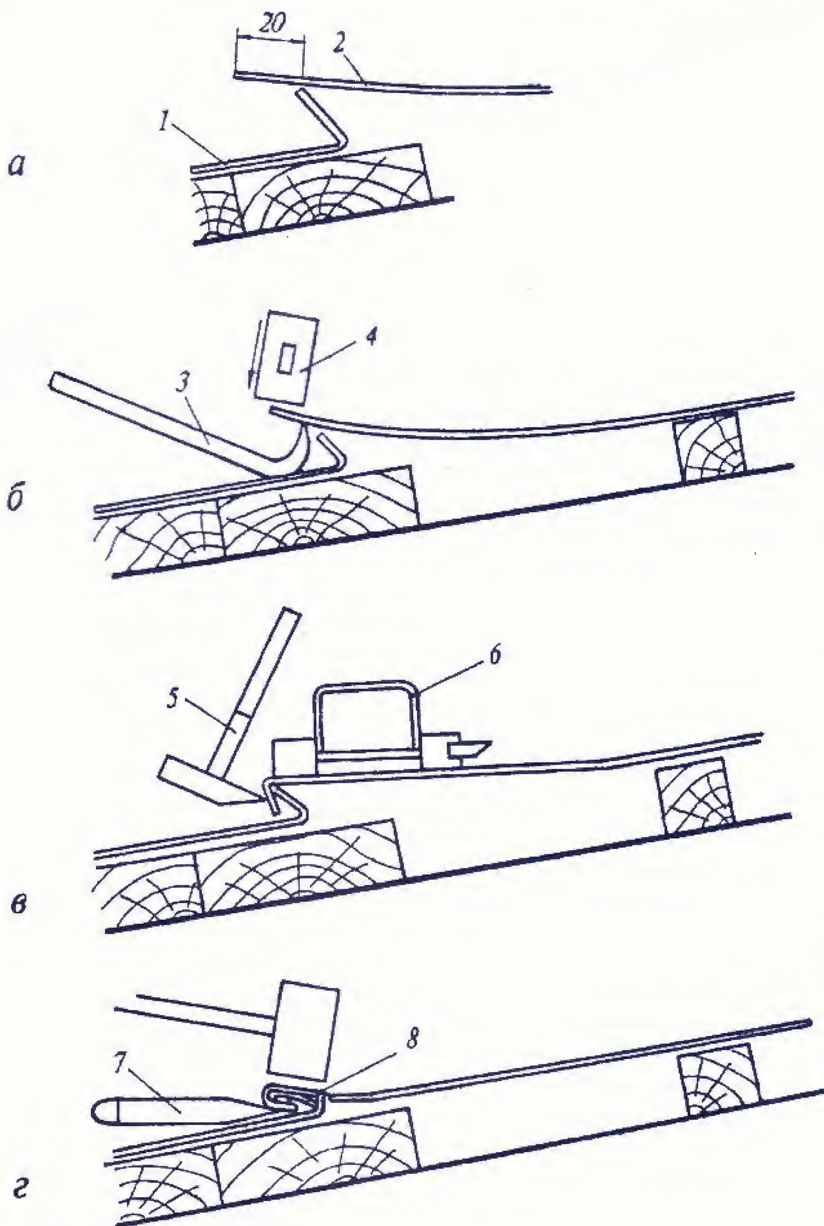

Рис.3. *1* – надстінний жолоб; *2* – край покриття рядами; *3* – металева лапа; *4* – киянка; *5* – молоток-підсікальник; *6* – гребнезгин; *7* – зубило; *8* – фальцеве з'єднання

легідь зроблений відгин надстінного жолоба, обрізають його, щоб залишилася кромка шириною не більше 20 мм (рис. 3,*а*), що звисає.

Підрізають кінці стоячих фальців покриття рядами так, як це зображено на рис. 4. А потім звалюють трикутники високої кромки на малий відгин.

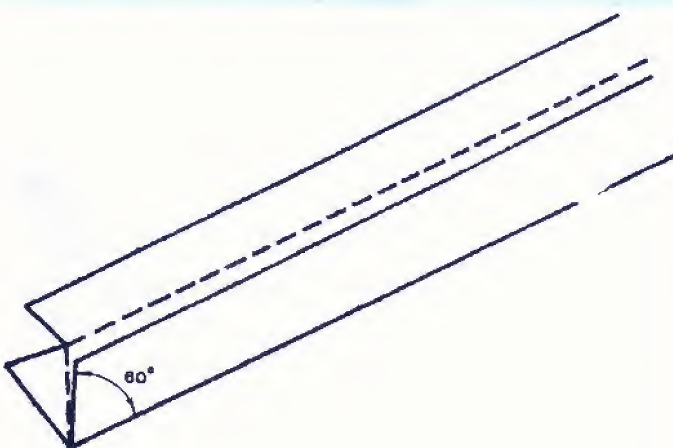

Рис.4. Схема підрізки стоячих фальців

За допомогою металевої лапи і киянки загніть вниз обрізану кромку покриття (рис.3,*б*).

Підігніть кромку всередину фальцевого відвороту надстінного жолоба, використовуючи гребнезгин і молоток-підсікальник (рис.3,*в*).

Ущільніть фальцеве з'єднання зубилом і киянкою (рис. 3,*г*).

М'ЯКА ПОКРІВЛЯ

На відмінну від сталевої покрівлі м'яку покрівлю влаштовують у кілька шарів. Так, при уклоні більше 15% роблять 2 шари, 5-15% - 3, а при 0-5% - 4 шари.

Максимальний уклон даху під рулонні матеріали не повинен перевищувати 25%. В основному м'яку рулонну покрівлю влаштовують на плоских чи пологих схилах, де не можна використовувати інші покрівельні матеріали. Тому вона - рідкий супутник малоповерхового житлового будівництва.

ПОКРИТТЯ СХИЛІВ

На даху з уклоном до 15% полотнища м'якої покрівлі наклеюють уздовж карниза. Якщо уклон більше 15%, полотнища розкочуються по напрямку стоку води, щоб килим не сповзав. Стелять рулонні полотнища на схилах внапуск: кожен наступний шар повинен перекривати стик елементів нижнього. При уклоні даху більше 5% ширина напуску повинна бути 70 мм у внутрішніх шарах килима і 100 мм - у зовнішніх. При ухилах менше 5% ширина напуску у всіх шарах повинна становити не менше 100 мм. Напуски в суміжних шарах не повинні розташовуватися один над одним, а повинні бути віддалені на половину ширини рулону.

Усі рулонні смуги укладають в одному напрямку.

На плоских і пологих дахах (з уклоном менше 15%) полотнища рулонного килима приклеюють тільки механізованим способом, за допомогою спеціальної машини. Для наклеювання рулонних матеріалів вручну необхідні два працівники: укладальник і щіткар. Щіткар наносить мастику на основу і внутрішню поверхню рулону, а укладальник підганяє і приклеює полотнища до поґрунтованої основи. Виконують це так. Укладальник приміряє полотнище до конкретної ділянки схилу, після чого відвертає його на ліву сторону на 0,5-0,7 м. Щіткар швидко наносить щіткою гарячу мастику чи гребком холодну мастику на основу і відвернений кінець рулону шаром товщиною не більше 1-2 мм. Після чого укладальник склеює змащені поверхні, ретельно розгладжуючи полотнище руками за напрямком від середини до країв. На руки укладальник надіває брезентові рукавиці. Укладальник переходить на приклеєний кінець, і далі щіткар наносить послідовно мастику на ділянки шириною 0,5-0,5 м у напрямку розкочування рулону. По завершенні наклеєну ділянку прокочують взад і вперед спеціальною ковзанкою, що забезпечує рівномірний розподіл мастики. Кромки полотнища прошпакльовують за допомогою шпателя.

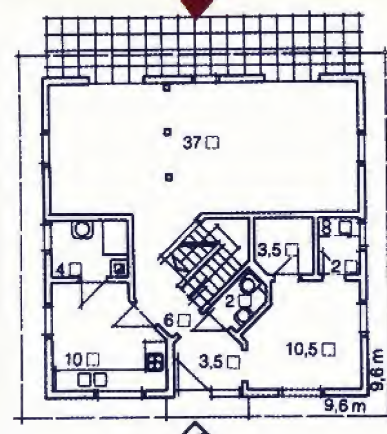
(*Продовження на стор.6*)

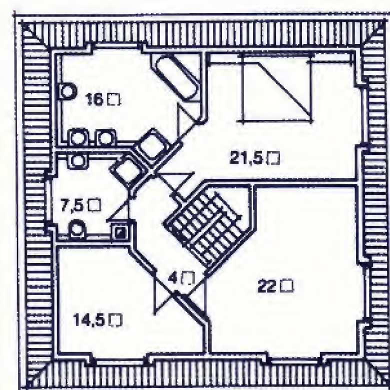
ЯКЩО У ВАС Є СИН,

У цьому будинку мансардний дах із крутим нахилом у нижній частині і з підрізаним верхом нагадує про старі стильні будинки бюргерів. Якщо хтось у будинку "Ховальд" бачить тільки застарілу модель з мансардами, то неодмінно помиляється: цей будинок виконаний без скосів на даху, що заважають, і з оптимальним використанням житлової площі. Оригінальний дах дає можливість збільшити цю площу ще приблизно на 7 м². Площа верхнього поверху становить 85 м². Перевагою є те, що рівноцінні житлові приміщення на обох поверхах можна використовувати за своїм бажанням. Дерев'яні сходи в центрі будинку об'єднують окремі частини приміщення. У зазначеному варіанті передбачається наявність кухні, комори, бюро і туалету. Внизу є багато місця для їдальні, вітальні, а також великої кухні для обслуговування як родини, так і гостей. У мансарді розташовані три спальні, велика ванна кімната, душова кабіна.

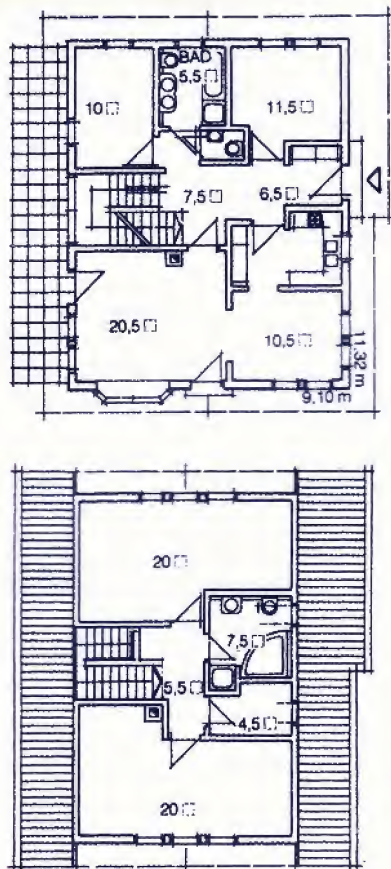
Загальна площа - 169 м²
Площа 1 поверху - 79 м²
Вітальня - 37 м² Кухня - 10,5 м², хол - 3,5 м². Прихожа - 6м². Туалет - 2; 2 м²

Площа 2 поверху - 85 м²
Спальні - 14,5; 22; 21,5 м²
Ванні - 7,5; 16 м². Коридор - 4 м²

Тату, як я мрію жити в такому котеджі!..

Архітектура цього будинку традиційна. Індивідуальності будівлі додають декоративна балка на коньку даху, а також еркер вітальні. Додатковою прикрасою будинку є випущені крокви і бруси даху.

Цей будинок дуже простий у виготовленні. Невисокий оштукатурений цоколь спирається на залізобетонний ростверк, що знаходиться на піщаній засипці. Зовнішні стіни будинку виготовлені за сучасною технологією типу "сендвіч", що являє собою простий каркас з ефективним наповнювачем з мінеральної вати. Планування будинку чітке. З відкритого ґанку можна потрапити в хол, де розташовані вбудовані шафи. Звідти можна пройти в кухню і їдальню. Вітальня з невеликим еркером і каміном завершує лівий бік будинку. У правому крилі розташовані дві спальні, розділені ванною кімнатою і туалетом. Вітальня має вихід на викладену плиткою відкриту терасу, де є можливість приємно провести час на свіжому повітрі. Центральне місце в будинку займають сходи, що ведуть на другий поверх. Там знаходяться дві просторі спальні і велика ванна кімната з широким мансардним вікном.

Загальна площа - 138 м²
Площа 1 поверху - 81 м²
Вітальня - 20,5 м²
Їдальня 10,5 м²
Кухня - 8,5 м², хол - 14м²
Спальні - 11,5; 10 м²
Ванна - 5,5 м²

Площа 2 поверху - 57 м²
Спальні -20, 20 м²
Ванна - 7,5 м², галерея - 5,5 м²

Якщо під час наклеювання полотнище відхилилося трохи вбік, то його можна спробувати випрямити не відклеюючи. Якщо цей спосіб не допомагає, тоді відрізають приклеєну частину полотнища і наклеюють її правильно з напуском 100 мм.

Здутті місця, що утворилися під час наклеювання, проколюють шилом чи прорізають, а потім міцно притискають до основи, поки з отвору не потече мастика.

Укладають рулонні полотнища пошарово, причому при кріпленні покрівельних матеріалів на холодну мастику інтервал між наклеюванням кожного шару повинен дорівнювати 12 годинам.

Зовнішню поверхню бітумного покрівельного килима покривають мастикою шаром товщиною 3-5 мм і втоплюють у неї дрібний гарячий гравій розміром 3-6 мм. Бітумно-полімерні рулонні килими мають зовнішній захисний шар, а полімерні килими іноді покривають лаковим шаром спеціальної мастики.

Елементи даху покривають у різній послідовності: іноді одночасно з обклеюванням схилів, іноді заздалегідь (до схилів), а іноді і після влаштування основного покриття. У разі рулонної покрівлі на різних елементах даху полотнища з'єднують або у вилку, або внапуск.

ПОКРИТТЯ РОЗЖОЛОБКІВ

Оскільки розжолобки (рис. 5) мають найменший уклон, то їх покривають у 4 чи 5 шарів рулонного килима, з яких три додаткових шари наклеюють відразу ж один за іншим. Суміжні полотнища в шарі перекривають один одного на 100 мм (за напрямком стоку води). Верхні шари наклеюють упереміш зі скатними полотнищами.

Якщо уклон, що примикає, становить більше 15%, то в розжолобки наклеюють один за одним три шари, спряжені у вилку на укосі розжолобка (рис. 5,*а*). Якщо уклон схилу, що примикає, менше 15%, то шари сполучають на самому схилі (рис. 5, *б*).

Вузькі розжолобки до 600 мм шириною обклеюють довгими шматками, а широкі (більше 600 мм) - шматками довільної довжини, покладеними поперек розжолобка.

Наносять мастику відразу ж на половину складеного навпіл полотнища. Наклеюють за напрямком від водоприймальної лійки до вододілу.

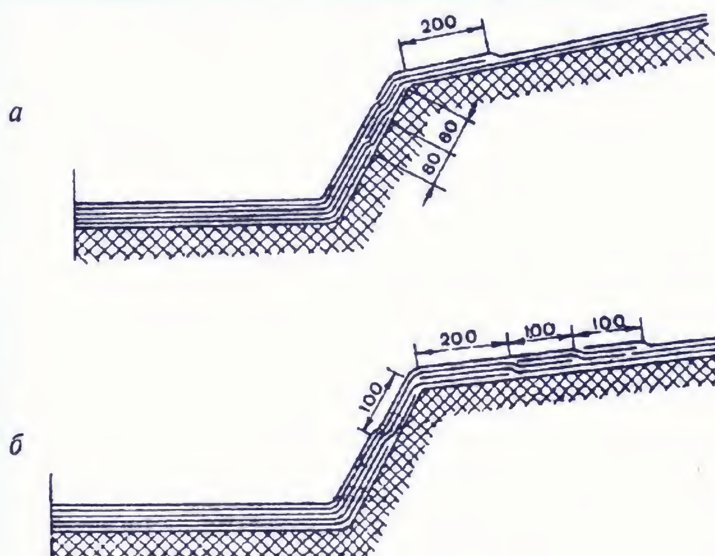

Рис.5. Покриття розжолобків. *а* – із з'єднанням додаткових шарів на відкосі ендова; *б* – із з'єднанням додаткових шарів на схилі.

ПОКРИТТЯ КОНЬКА ДАХУ

Коньок даху з уклоном менше 15% обклеюють полотнищами, покладеними перпендикулярно стоку води; кінець даху з уклоном більше 15% - паралельно стоку води.

Перший спосіб покриття конька (рис. 6,*а*). Нижній шар рулонного килима складають наклеєні у стик на коньку два полотнища 6. Другий шар - внутрішнє конькове полотнище 3 шириною 400 мм. Третій шар - знову ж два полотнища 6, приклеєні у стик. Четвертий шар - друге конькове полотнище 4 шириною 500 мм. П'ятий шар - два зовнішніх рулонних полотнища 6, покладених у стик. Останній шар - верхнє конькове полотнище 5 шириною 600 мм.

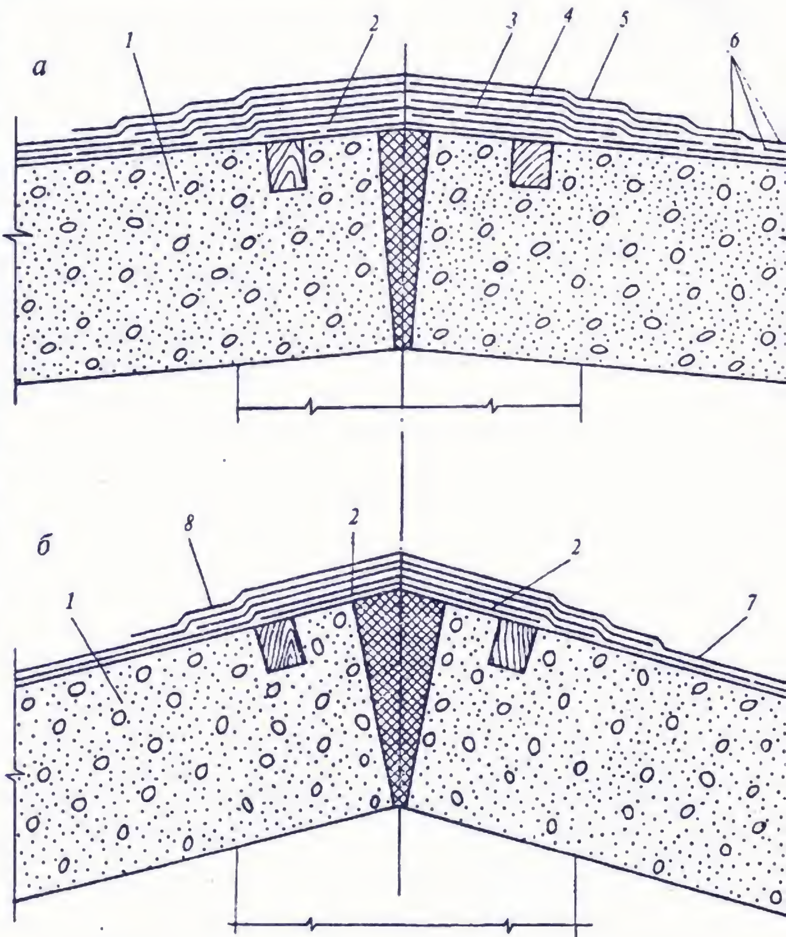

Рис.6. Покриття конька даху. *1* – жорсткий утеплювач; *2* – фартух із покрівельної сталі; *3* – перше внутрішнє конькове полотнище; *4* – друге внутрішнє конькове полотнище; *5* – верхнє конькове полотнище; *6* – полотнище конька; *7* – полотнище рулонного килима; *8* – кінець полотнища *7*, що перепускається.

Другий спосіб покриття конька (рис. 6,*б*). Усі внутрішні і зовнішні шари наклеюють перпендикулярно коньку з перепусканням кожного через конька на 200 (у внутрішніх шарах) і на 250 мм (у зовнішніх).

ПОКРИТТЯ ДАХУ МАСТИКОВИМИ МАТЕРІАЛАМИ

М'яка покрівля може бути виконана без рулонних матеріалів, а лише з використанням мастики як самостійного покрівельного матеріалу. Мастикова покрівля має один істотний плюс - на ній немає швів, але й один істотний мінус - необхідно домогтися того, щоб товщина мастикового покриття була приблизно однаковою на всій поверхні (за винятком розжолобків, примикань, конька і ребер, про що буде сказано нижче). На-

носять мастику за допомогою спеціального розпилювача. Кожен наступний шар роблять після висихання попереднього.

Для підсилення мастикову покрівлю армують склоповстю чи склосіткою. Склосітка - це ткана сітка з дуже міцних склониток з розміром вічок 4х4 мм. Склоповсть - це полотнище з довільно розміщених скловолокон. Обидва матеріали характеризуються великою механічною міцністю, тому їх прийнято використовувати як армуючі прокладки.

Основа для мастикової покрівлі - залізобетонні плити чи стяжка з цементно-піщаного розчину. У місцях примикання даху до вертикальних стін чи виступаючих деталей установлюються перехідні бортики з цементно-піщаного розчину з уклоном до 100%. Перед покрівельними роботами основу і бортики обґрунтовують.

Кількість мастикових шарів і шарів армуючих прокладок залежить від уклону даху.

При уклоні 2,5-10% необхідні три шари мастикового килима (з бітумної чи бітумно-полімерної мастики), два шари армуючих прокладок і верхній захисний гравійний шар. Якщо уклон 10-15%, то потрібно два шари мастичного килима, два шари армуючих прокладок і захисний гравійний шар. При уклоні 15-25% - три шари мастикового килима, два армуючих шари і верхній шар фарби.

Коньок даху, розжолобки, карнизний звис а також місця примикання підсилюють додатковими шарами:

- коньок даху - мастиковим шаром шириною 50- 60 см, армованим склоповстю чи склосіткою;
- карнизні звиси, розжолобки - двома мастиковими шарами, армованими прокладками.

Ці елементи підсилюють до влаштування основного килима. Місця ж примикання покрівлі до стін і вертикальних виступаючих деталей зміцнюють двома мастиковими шарами, армованими склоповстю чи склотканиною, після влаштування основного гідроізоляційного килима. Зверху роблять захисний гравійний шар, втоплений у мастику.

Товщина армованих місць повинна становити 6-8 мм.

ПОКРИТТЯ ДАХУ ЧЕРЕПИЦЕЮ

Усі дрібноштучні покрівельні матеріали вкладають внапуск. Причому існує два види такого вкладання:

- *одинарний*, результатом якого є одношарова покрівля. Такий напуск утворюється пазовою стрічковою або штампованою черепицею, коли кожна окрема черепиця має пази і фальц (гребінь), що дозволяють їй чіплятися за суміжні черепиці;
- *подвійний* напуск застосовують для плоскої черепиці, а також сланцю і дерев'яних плиток (тобто для плоских штучних матеріалів). При подвійному напуску утворюється дво- і навіть тришарове покрівельне покриття, тому що вище укладені ряди перекривають ті, що укладені нижче, більше, як на половину довжини черепиці.

Варто пам'ятати, що при одинарному напуску вага покрівлі менша, ніж при подвійному.

До решетування черепицю кріплять цвяхами, скобами, клямерами, дротом або вона тримається за рахунок власної ваги.

Плоску черепицю звичайно прибивають цвяхами чи кріплять клямерами. Клямером фіксуються відразу дві черепиці. Горизонтальний закот клямера лягає зверху вже прикріпленої черепиці, а під вертикальний закот підводиться суміжна черепиця. Клямерні гачки забивають у решетування з боку горища. Зверху клямерні закоти вкривають вище розміщеним черепичним рядом.

Дротом кріплять усі черепиці, розміщені на звисах (карнизних і фронтонах), ребрах і коньку.

Прикарнизні фронтонні черепиці можна прикріпити скобами особливої конфігурації На схилах з уклоном 35° рядові черепиці зазвичай не кріплять дротом. На дахах з уклоном 35-45° чи розташованих у регіонах із сильними вітрами черепицю прив'язують через один ряд. При уклонах більше 45° дротом кріплять кожну черепицю.

На дахах з уклоном близько 60° пазову і штамповану черепицю не кріплять до решетування, а укладають вільно і вона тримається за рахунок власної ваги й спеціальної пазової конструкції.

Черепична покрівля має зиґзаґоподібний малюнок - стик двох черепиць вище розміщеного ряду приходиться на середину черепиці розміщеного нижче. Щоб домогтися цього, всі непарні ряди починають і завершують цілими черепицями, а всі парні - половинчатими.

Напрямок укладання черепиці - знизу вверх (від карниза до конька) і справа наліво (для пазової черепиці), зліва направо (для жолобчастої) чи від будь-якого фронтону (для плоскої).

Укладання виконують в 3-4-х рядах одночасно (рис.7): у прикарнизному ряду встановлюють дві цілі черепиці; в другому - спочатку половинку, а потім цілу; в третьому - одну цілу черепицю. Потім повертаються до першого ряду і кладуть ще по одній черепиці у всіх уже початих рядах (першому, другому і третьому). У четвертому ряду кріплять одну половинчату й одну цілу черепиці, у п'ятому - одну цілу. Знову повертаються до першого ряду, щоб додати по одній цілій черепиці в усі покладені ряди і т.д.

Щоб навантаження на конструкцію покрівлі було рівномірним, бажано вести покрівельні роботи одночасно на обох схилах.

10					
9	29				
8	28	27			
7	26	19			
6	25	18	17		
5	24	16	11		
4	23	15	10	9	
3	22	14	8	5	
2	21	13	7	4	3
1	20	12	6	2	1

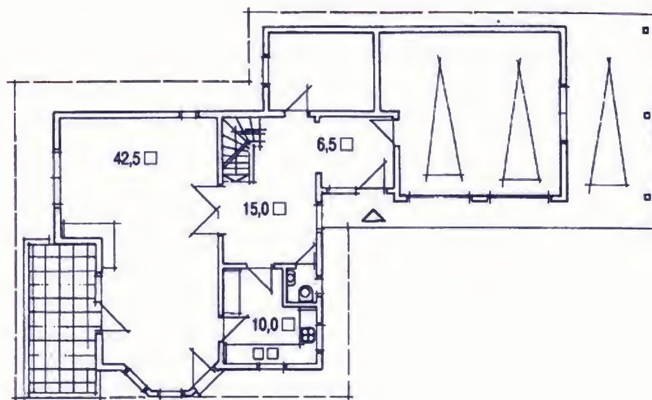
Рис.7. Порядок укладання черепиці.

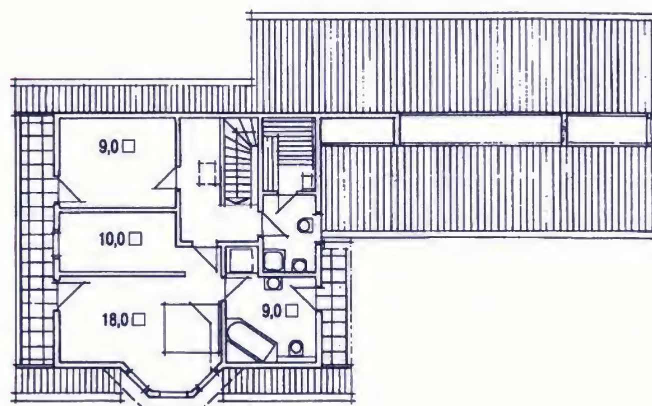
Через 3-4 місяці укладання черепиці поперечні шви рекомендують змастити з боку горища вапняним розчином з додаванням до нього волокнистих матеріалів (клоччя, січки), а зверху пофарбувати олійною фарбою.

(Продовження у наступному номері)

Рецепт із давнини

Будинок зроблений повністю з деревини, як це було протягом століть, і сьогодні звертає на себе увагу. Не дивлячись на багатство технічних можливостей та широкий спектр сучасних технологій будівництва, будинок з деревини виглядає зовні дуже привабливо і водночас чудово зберігає тепло. Цей проект зроблено з міцного проклеєного брусу товщиною 20 см. Природний будівельний матеріал домінує тут не тільки в зовнішньому вигляді: все внутрішнє оздоблення зроблено також з деревини. Будинок має відносно невелику площу.

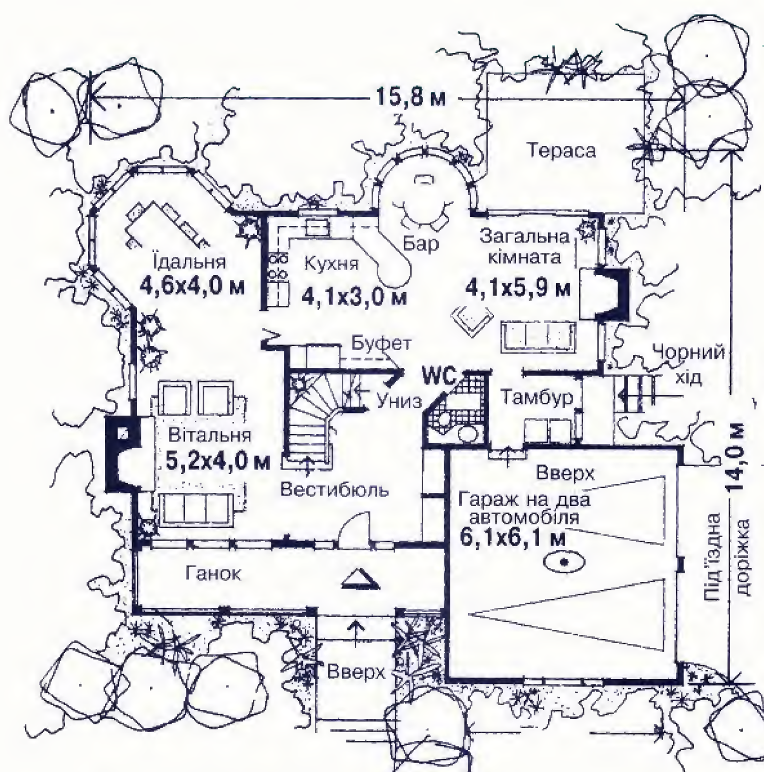

Загальна площа – 137,0 м².
Площа першого поверху – 75,0 м².
Передпокій – 6,5 м².
Хол – 15,0 м².
Вітальня-їдальня – 42,5 м².
Кухня – 10,0 м².
Санвузол – 1,0 м².

Площа другого поверху – 62,0 м².
Спальня – 18,0 м².
Гардеробна – 10,0 м².
Кімната для гостей – 9,0 м².
Галерея – 7,0 м².
Ванна – 9,0 м².
Душ – 5,0 м².
Сауна – 4,0 м².

Фешенебельний сільський будинок

Парадний під'їзд і багатосекційні вікна фасаду з круглим верхом - характерні риси традиційного класичного стилю. Відкриті, просторі приміщення буквально залиті світлом, через широкі вікна і двері можна спостерігати розкішні пейзажі. Вестибюль, що простирається до стелі другого поверху, і чудові кручені сходи створюють атмосферу фешенебельності.

Вітальня з каміном переходить у їдальню, влаштовану в кутовому, заскленому еркері. На іншому кінці будинку - функціональні приміщення. Тепло і затишок створює камін, який знаходиться в кімнаті для сімейного відпочинку. Добре спланована кухня відділена від затишного обіднього еркера баром. Розсувні скляні двері ведуть на задню терасу. На другому поверсі чотири спальні і дві ванні кімнати створюють спокійну "спальну зону". У кімнаті господарів з косметичним відділенням - склепінна стеля. Зазначена кімната з'єднується з розкішною ванною кімнатою з "джакузі" і душовою кабінкою.

Площа будинку: перший поверх - 104,7 м^2, другий - 100,3 м^2, підвал - 102,6 м^2, гараж і тамбур - 44 м^2.

Заповіді господарю майбутньої оселі

1. Спочатку на "міліметровці" або папері в клітинку нарисуйте ескіз плану майбутнього "палацика" - першого і другого поверху (мансарди), а також підвалу. Краще вибрати масштаб 1:50. Загальний принцип організації житла полягає в тому, що воно має викликати почуття радості, любові, щастя, надії, сприяти здоров'ю. В подальшій роботі необхідно використовувати саме цей принцип.

2. Нарисуйте на плані двері та вікна. Не забудьте вказати напрямок їх відчинення. Не доцільно розміщати одне вікно навпроти іншого або навпроти дверей.

3. Відмітьте на плані місця розміщення котлів (топок), розеток, місця підведення води, електрокабелю тощо. Не забудьте вказати висоту кімнат.

4. Прийшов час подумати, як Ви використовуватиме простір приміщення. Будете там їсти, відпочивати, працювати чи щось інше. Чи може все разом в одній кімнаті?

5. Намалюйте на клаптиках паперу меблі і розмістіть їх на плані. Так Ви зможете визначити, скільки потрібно місця взагалі і конкретно для майбутніх меблів. Розміщайте ці клаптики паперу до повного задоволення Ваших потреб. Такий захід зекономить Ваші "мани".

6. Якщо на плані оселі мало місця або Ви плануєте використовувати кімнату в різних "іпостасях", не забудьте про відкидні стільці, столи та висувні двері, а також меблі на роликах.

7. Плануйте повітря. Приміщення будуть виглядати значно приємніше, якщо Ви залишите трохи вільної площі. Крім того, можна буде вільніше рухатися.

8. Надзвичайно важливе світло. Плануйте освітлення з самого початку і намітьте місця розміщення світильників. Лише вдале поєднання функціонального і декоративного освітлення створить домашню атмосферу.

9. Не забудьте порадитись щодо планування оселі із архітектором. Професіонал завжди дасть Вам корисні породи, а поради, як кажуть, - ніколи не завадять.

10. Складіть калькуляцію майбутніх витрат на будівництво Вашого "палацика". Якщо ж грошей немає, то і повітряного замку будувати не слід.

Десять умов успіху в Нашому домі

1. Правильний вибір професії. Кожна людина народжується з унікальним талантом. Існує щось таке, що вона вміє робити краще за всіх на світі. Людина досягає успіху, коли її унікальний талант поєднується зі служінням людству. Просте питання "Чим я можу бути корисний людям?" замість питання "Що це мені дасть?" допоможе вам швидше знайти та реалізувати своє істинне призначення.

2. Оптимізм та самовладання. Оптимістичне позитивне сприйняття життя окрилює людину і є запорукою її успіху.

Говорять, що найважливіша риса людини - це здатність до самовладання. Без самовладання важко досягти тривалого успіху в житті. Великий філософ Сенека казав, що ми кожного вечора повинні давати собі такий звіт: який недолік я переміг сьогодні? Якій пристрасті вчинив опір? Проти якої спокуси встояв? Яку чесноту придбав?

3. Наявність мети. Якщо у вас є мета і прагнення досягти її, то у вас є і внутрішня сила це зробити. Але справа в тому, що і мета, і бажання, і наміри можуть бути для вас хибними, отже їх здійснення - теж. Постійна духовна практика під керівництвом справжніх духовних наставників наділяє людину здібностями чути голос свого вищого "я", свій внутрішній голос, розвиває її інтуїцію. Така людина завжди робить правильний вибір, в тому числі і правильно обирає мету.

Але якщо ви ще не маєте таких здібностей, то результатом ваших досягнень можуть стати речі або обставини, які не передбачені саме для вас. Мимоволі ви можете порушити Вищу Гармонію, до якої прагне Всесвіт. Це може призвести до небажаних для вас наслідків. Щоб запобігти цьому, перед тим, як діяти, віддавайте подумки всі результати своїх дій на розсуд Вищої Гармонії. Якщо ви вірите в Бога, то звертайтесь до Нього. "Да буде Воля Твоя" - цей принцип безпечної дії існує практично в усіх релігіях. Скористайтеся і ви мудрістю тисячоліть.

4. Вміння діяти без відкладання справ "на потім". Не треба очікувати якихось виняткових сприятливих обставин. Дійте за принципом "тут і зараз".

5. Наполегливість. Гете сказав, що наполегливість – це дев'ять десятих успіху. Будьте наполегливими, не відступайте перед невдачами або труднощами, але не вважайте їх наявність обов'язковою. Робіть кожну свою справу з радістю, легко, немов граючись, і не "штурмуйте" перешкоди, а обминайте їх, як ріка, що тече долиною.

6. Рішучість та концентрація зусиль. Історія знає багато прикладів, коли рішучі люди досягали результатів, які вважалися цілком неможливими. Якщо це необхідно, тоді це повинно бути зроблено - ось секрет успіху".

Коли Діккенса спитали про секрет його успіху, він сказав: "Я ніколи не починаю справи, якій би не зміг віддати всього себе!" Відмінність у досягнутих різними людьми результатах роботи багато в чому залежить від їхніх здібностей зосереджуватися на виконанні роботи.

7. Ентузіазм. "Кожний великий момент в історії людства є торжеством чийогось ентузіазму", - сказав Емерсон. Без ентузіазму важко здобути перемогу. Отже, прагніть завжди зберігати захоплення всім, що збагачує, прикрашає та облагороджує життя.

8. Скромність та вдячність. Ці якості приваблюють до вас інших людей і забезпечують вам надійний та тривалий успіх.

9. Здатність до співробітництва. Вона допомагає залучати до вашої справи потрібних людей, запобігає конфліктам, непорозумінням, робить роботу ефективною та приємною.

10. Відношення до минулих помилок та невдач. Вважайте ваш минулий досвід тільки позитивним. Тепер ви знаєте, якими шляхами вам йти і як треба вчиняти правильно.

Вважайте, що в календарі вашого життя не було місяців і тижнів невдач.

Як берегти час

Чи не затримуєтеся ви у ліжку перед тим, як встати з нього, чи не витрачаєте на сніданок зайвий час, не закінчуєте роботу трохи раніше, чи не ловите себе на думці, що дивитеся телепередачу, навіть коли вона не доставляє вам ніякої радості, чи не пригнічує вас перед вихідним днем те, як мало було зроблено за тиждень, чи не дивує, що вам ніколи не вистачає часу? Якщо хоча б одне з цих запитань потрапляє в ціль, значить, ви розтринькуєте свій час.

Але якщо вас гнітить усвідомлення того, як іноді бездарно проходить час, якщо вам хочеться перестати постійно відчувати себе в боргу перед минулими днями, якщо ви щиро прагнете робити більше, ви зможете підкорити собі час.

Щоб встигати робити більше за менший час, потрібні організованість і самодисципліна. От вісімнадцять правил, що допоможуть вам цього домогтися.

1. ТОЧНО ВИЗНАЧТЕ СВОЮ МЕТУ. Безліч людей витрачають свій час і енергію на справу, чітко не уявляючи собі, що, власне, вони збираються зробити. Не знаючи точно, чого вони прагнуть, такі люди збиваються ще на старті, втрачають дорогу, падають духом і звертають на стежинки. Визначите із самого початку хоча б "пункт призначення", і ви досягнете мети набагато швидше. Це - вирішальна умова.

2. ЗОСЕРЕДЬТЕСЯ НА ГОЛОВНОМУ. Запишіть на аркуші паперу в порядку важливості найтерміновіші справи. Завтра візьміться за справу № 1 і не відступайтеся доти, поки її не закінчите. Потім так само зробіть зі справою № 2, потім № 3 і т.д. (природно, мова йде про справи, що цілком залежать лише від вас). Не тривожтеся, якщо до кінця дня ви впораєтеся тільки з одним чи з двома номерами, назавтра ви знову зосередитеся на найголовнішому.

3. ПРИДУМУЙТЕ СОБІ СТИМУЛИ. Ми краще робимо те, що нам ХОЧЕТЬСЯ робити. Такі справи ми, як правило, ставимо на перше місце серед тих, які нам ПОТРІБНО зробити. Звідси задача - перетворити свої заняття з "треба" у "хочеться", і продуктивність вашої діяльності підвищиться майже автоматично.

4. ВСТАНОВІТЬ ЖОРСТКІ ТЕРМІНИ. Один із способів зв'язати себе зобов'язанням (та й не тільки себе!) - призначити жорсткий термін для виконання визначеного завдання. Одна справа сказати собі: "Я відповім на лист з першою нагодою" - і зовсім інше - вирішити: "Я відповім на лист, а потім піду обідати". У першому випадку ви знаходите собі усілякі виправдання, у другому - ставите себе у визначені рамки. Але тут є два моменти.

Перший: терміни повинні бути реальними. Інакше вам не вдасться виконати свої зобов'язання, ви "охолонете" і відмовитеся від справи.

Другий: твердо тримайтеся терміну. Не розслаблюйте себе і не балуйте думками про те, що ви не зможете виконати роботу в термін, що строк можна перенести. Навпаки, будьте непохитні до себе, як були б непохитні до того підлеглого, що пообіцяв щось зробити до визначеного дня.

5. НАВЧІТЬСЯ БУТИ РІШУЧИМИ. Не відкладайте справу з дня на день. Кажуть, що успіх полягає в тому, щоб правильно вчиняти в 51% випадків. Тому, маючи визначені факти, вирішуйте і дійте. Але якщо ви вже щось зробили, то не втрачайте часу на марні міркування про мудрість прийнятого рішення. Рухайтеся далі.

6. НАВЧІТЬСЯ ГОВОРИТИ "НІ". Якщо ви не навчитеся цьому, то можете потрапити у такі ситуації, в які ви ніколи б не потрапили з власної волі. Частина вашої програми, самодисципліни й економії часу саме і повинна складатися з того, щоб відокремлювати плевели від зерен, другорядне від головного.

Звичайно, якщо вам захочеться розслабитися, забути про справи, пограйте в теніс чи волейбол, сходіть в басейн чи посидьте над шаховою партією - це залежить від ваших інтересів, - але уникайте безцільних зобов'язань, якщо у іншому місці час можна провести корисніше.

7. НЕ "ВИСІТЬ" НА ТЕЛЕФОНІ. Ніщо не може порівнятися з телефоном як засобом економії часу, коли треба одержати якісь дані, зробити замовлення, з'ясувати непорозуміння, віддати вказівки чи домовитися про побачення. Але завжди також є спокуса просто поговорити по телефону. Оберігайте себе від цього, заздалегідь визначаючи, заради чого ви знімаєте трубку і з ким збираєтеся говорити. А потім ведіть розмову на діловому рівні.

(Продовження в наступному номері)

Ідеальний керівник? Це не мрія...

Стиль ділового спілкування "начальник-підлеглий" з переважанням директивних вказівок, у якому керівник наступає, а підлеглий обороняється, як правило, є стереотипним стилем для багатьох керівників. Сучасний демократичний стиль диктує застосування нових методів керування людьми, підвищуючи роль людського фактора.

Поради, що допоможуть стати ідеальними керівниками.

1. Створіть сприятливі умови для роботи, що грунтуються у першу чергу на людяності. Поважайте потребу кожного працівника бути особистістю.

2. Обнародуйте стратегію і тактику фірми. Заохочуйте постановку власних цілей як підрозділами, так і окремими працівниками.

3. Надайте можливість просування по службі працівникам вашої організації, не беріть на посаду людей "з боку". Це підвищить моральний дух і спростить процедуру наймання.

4. Використовуйте різноманітні системи стимулювання.

5. Встановіть жорсткі строки виконання робіт. Кожне виробниче завдання повинне мати строк закінчення.

6. Будьте щедрими на похвалу. Перехвалити практично неможливо, а недооцінити легко.

7. Будьте послідовні як при виконанні своєї роботи, так і у відносинах з людьми.

8. Висловлюйте особистий інтерес до людей, що працюють з вами. Дружні відносини між співробітниками завжди кращі, ніж між людьми, яким просто щось потрібно один від одного.

9. Визнавайте свої помилки. Люди будуть вас поважати за це і, можливо, менше будуть ховати власні помилки.

10. Не прикрашайте неприємне завдання. Підготуйте до нього підлеглих завчасно і запропонуйте їм будь-яке сприяння та підтримку.

Як будують "приватники" за кордоном?

Цей будинок за архітектурно-планувальним рішенням і призначенням приміщень належить до типу котеджів, які протягом багатьох років будують у Західній Європі. Їх конструкція і планування традиційні і перевірені життям. Будинок має необхідне інженерне забезпечення для проживання протягом всього року на всій території України.

Будинок орієнтований на місцевості так (рис. 1), щоб протягом дня кімнати були добре освітлені, а на патіо була можливість не тільки відпочити, але і позагоряти.

На першому поверсі (рис. 2) розташовані за-

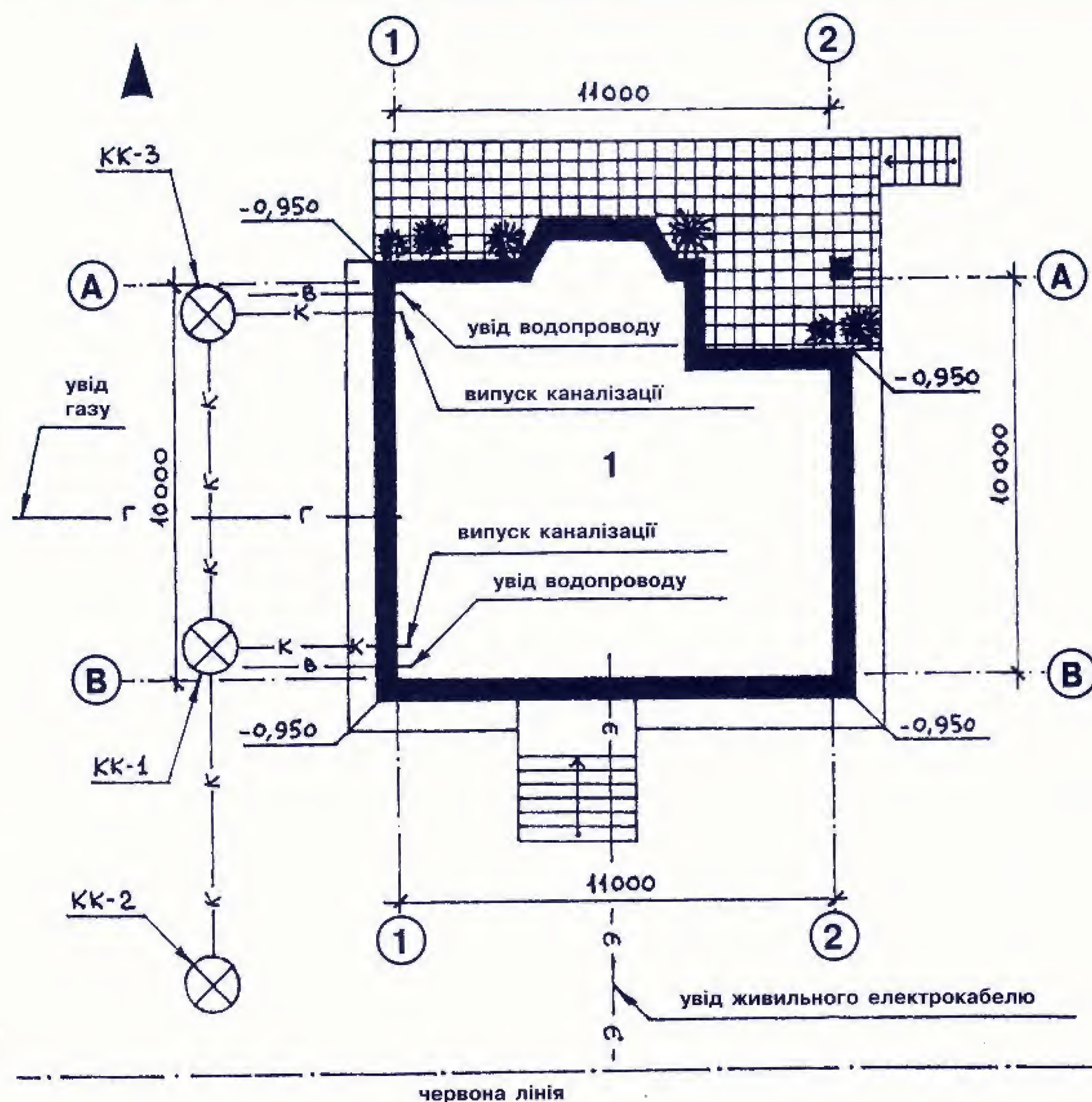

Рис.1. Генеральний план (принципова схема)

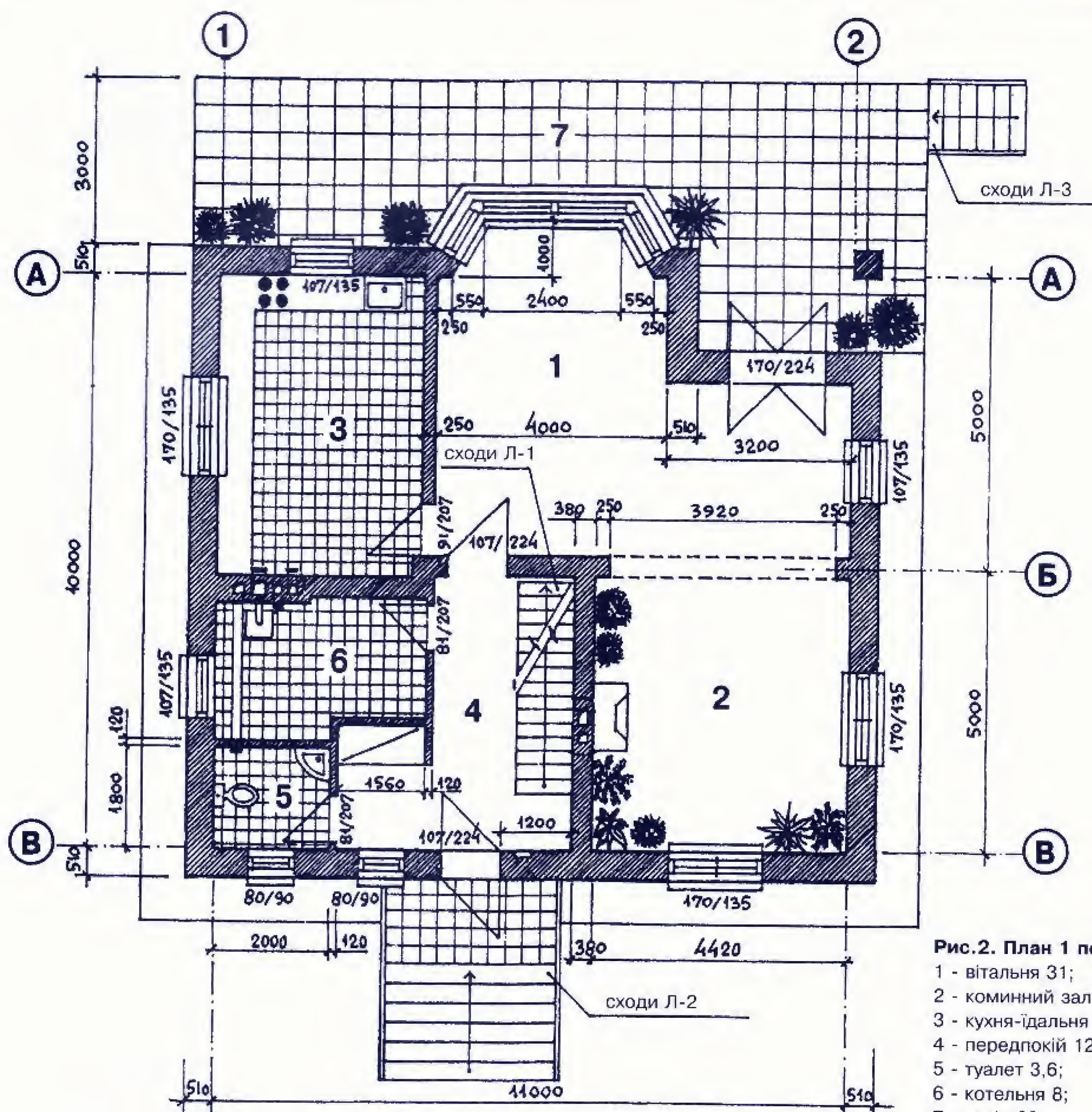

Рис.2. План 1 поверху, м²:
1 - вітальня 31;
2 - коминний зал 22;
3 - кухня-їдальня 18;
4 - передпокій 12;
5 - туалет 3,6;
6 - котельня 8;
7 - патіо 38;

гальна кімната і камінний зал, які з'єднані арковим прорізом і призначені для прийому гостей і відпочинку членів родини.

З повністю заскленого еркера, що виходить на південь, відкривається вид на сад. Влітку гостей можна приймати на патіо, що підняте над землею на висоту цоколя будинку, чи в саду.

Простора кухня обладнана всіма інженерними комунікаціями і призначена не тільки для приготування їжі, але може бути використана і як їдальня.

На першому поверсі є туалет, що призначений в основному для гостей, і котельня з котлом водяного опалення.

У передпокої влаштовано сходи в мансардний поверх. Таке її розташування дозволяє, не проходячи через загальну кімнату, піднятися в мансарду і уникнути спілкування з гістьми, якщо це небажано. Або, прийнявши душ і переодягнувшись, спуститися до гостей чи членів родини.

Планувальне рішення дає можливість максимально використовувати загальну площу будинку. Тому передпокій першого поверху і коридор мансарди мають не дуже великі розміри.

У двох спальних кімнатах мансардного поверху (рис. 3) передбачено цегельні панелі, у яких розташовані димоходи від котла водяного опалення і каміна, а також вентиляційні канали. Ці панелі можуть бути оброблені відповідно до смаку хазяїна будинку. Дехто, наприклад, прикрашає інтер'єр приміщення акуратною цегельною кладкою з лицювальної цегли.

У мансардному поверсі (див. рис. 3) передбачені чотири спальні кімнати, одна з яких може бути гостьовою.

Зручне розташування ванної кімнати в центрі мансарди забезпечує доступ до неї з усіх спалень і з першого поверху. Велика площа дозволяє встановити будь-яке сучасне сантехнічне обладнання, включаючи ванну "джакузі", а також найсучаснішу пральну машину, шафи для білизни, миючих засобів і косметики. Два вікна, що виходять на південь, дають багато світла - це підкреслює красу сучасного сантехнічного обладнання.

Конструктивні особливості будинку. У будинку відсутній підвал, тому фундамент - стрічкового типу дрібного закладення, з армуванням, на піщаній подушці. Зовнішні стіни будинку товщиною 510 мм - з пустотілої звичайної чи модульної цегли на цементному розчині. Вони оброблені з зовнішнього боку лицювальною цеглою.

Перекриття - дерев'яне з площею поперечного пе-

Рис. 3. План мансарди, м²:
8 - коридор 6;
9- ванна 12,9;
10- спальня 15;
11 - спальня 19;
12 - спальня 23;
13- спальня 22.

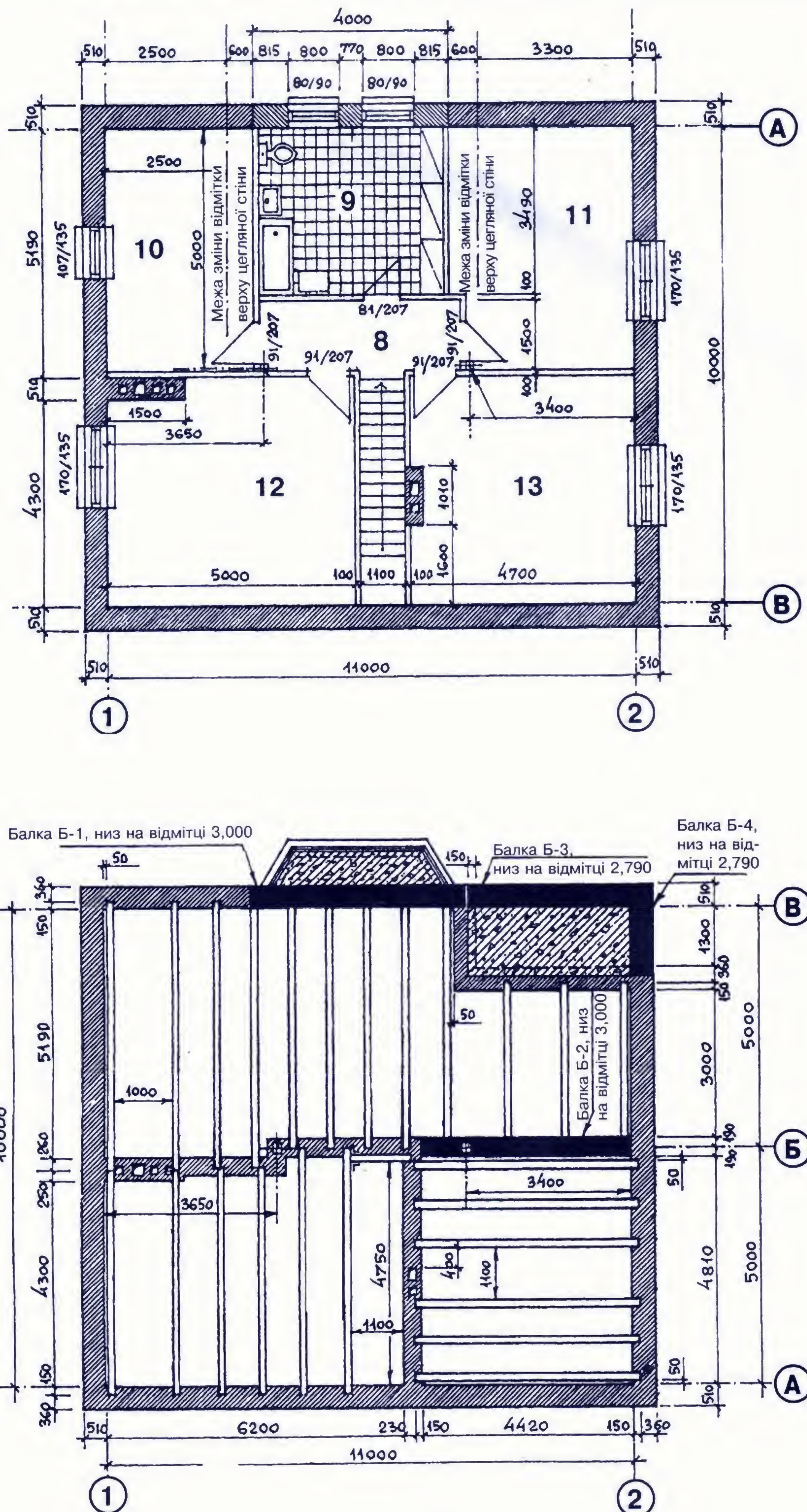

Рис.4. План балок перекриття першого поверху

рерізу несучих брусів 150х 180 мм (рис. 4). Балки - з деревини хвойних порід без гнилизни і червоточини, вологістю не більше 14%. При наявності на гранях сучків рекомендується укладати бруси так, щоб сучки були зверху. Якість бруса повинна відповідати першій категорії пиломатеріалів для несучих конструкцій.

Усі несучі бруси повинні бути двічі просочені антипіринами. Стелю першого поверху і мансарди підшивають шпунтованими дошками товщиною 22 мм. Між брусами по підшивці укладають шар пароізоляції, а потім влаштовують теплоізоляцію. Настил підлоги - зі шпунтованих чи обрізних дощок товщиною 50 мм.

Дах з узвишшям над ванною кімнатою мансардного поверху - складний (рис. 5,8), тому замість узвишшя можна встановити два мансардних вікна, що значно простіше (рис. 6).

Якщо не подобається дах з напіввальмами, можна зробити традиційний варіант. На рис. 8 зображений пристрій каркасу даху з напіввальмою, і традиційним.

Опалення будинку - водяне, від котла опалення, розташованого в котельні. Як правило, використовують газ як паливо, але можна застосовувати й альтернативні види палива, доступні власнику будинку.

При відсутності магістральної каналізацію виконують з пристроєм колодя-

Рис.5. Фасад в осях 2-1 (варіант з узвишшям покрівлі над ванною кімнатою)

Рис.6. Фасад в осях 2-1 (варіант із заміною узвишшя покрівлі на два мансардних вікна)

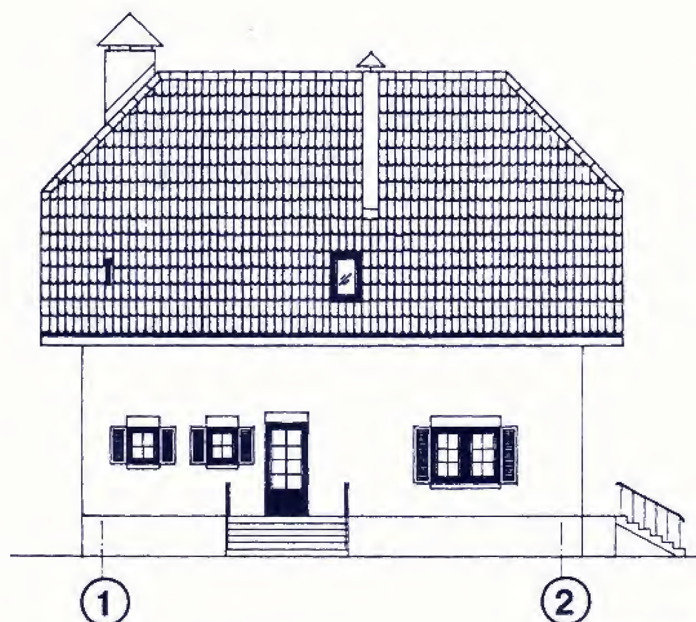

Рис.7. Фасад в осях 2-1 (головний фасад)

зя - відстійника і колодязя для фільтрації фекальних вод. Якщо відсутнє централізоване водопостачання, вода подається з колодязя чи свердловини електронасосом із заглибним ежектором і гідроагрегатом для автоматичної підтримки тиску в системі.

Вентиляція будинку - природна через вентиляційні канали площею поперечного перерізу 140x140 мм, розташовані всередині несучих цегельних перегородок.

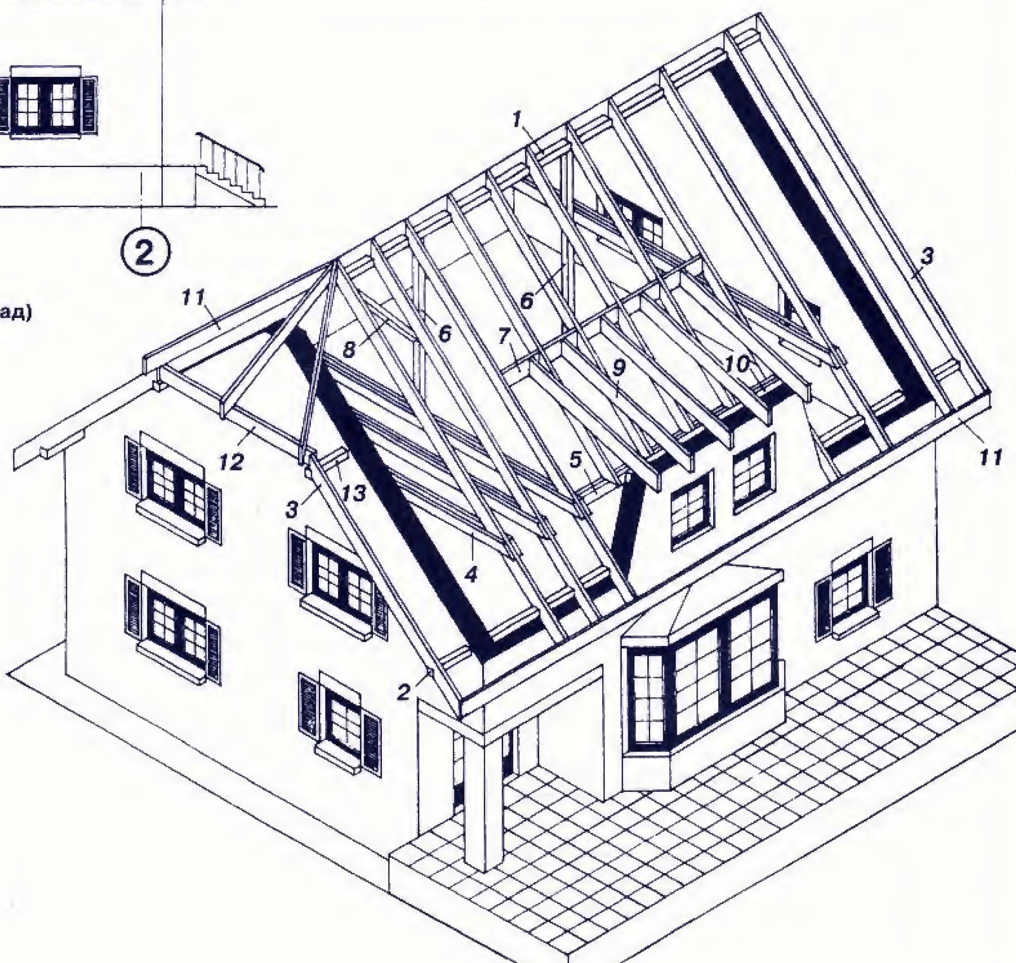

Рис. 8. Конструкція даху: 1 - коньковий брус площею поперечного перерізу 150x 180 мм; 2 - мауерлат (брус 150x 180 мм чи 150x150 мм); 3 - кроква (обрізна дошка 50x200 мм); 4 - ригель (обрізна дошка 40x200 мм); 5 - дошки для опори кроков (дві обрізні дошки 50x200 мм скріпити цвяхами в шаховому порядку); 6- стояк з бруса 150x 150 мм під коньковий брус; 7 - дошка обрізна 50x200 мм для кріплення дощок покриття ванної кімнати мансарди; 8 - підкіс із бруса 100x100 мм; 9 - дошки покрівлі ванної кімнати (обрізні 50x200 мм); 10 - мауерлат (брус 150x180 мм чи 150x150 мм); 11 - кроквяні дошки напіввальми 50x80 мм; 12 - опорна дошка напіввальми 50x200 мм; 13 - консольний брус - опора кроков'яної дошки (поз. 3) і опорної дошки напіввальми (поз. 12)

Козирки і навіси

Навряд чи буде гостинним будинок, перед вхідними дверима якого калюжа, а на голову ллються потоки води з даху. Тому козирки і навіси над входом у житло традиційно відносять до обов'язкових елементів його облаштованості. У вирішенні цього питання кожен господар йде своїм шляхом, з огляду на власні можливості, смак, пристрасті і навіть місцеві традиції.

На прохання нашого постійного читача Тацінця Ігора Миколайовича з с. Солотвин Богородчанського р-ну Івано-Франківської обл. пропонуємо кілька варіантів козирків і навісів, які характерні насамперед тим, що реалізувати їх можна самостійно у досить короткий термін.

Конструкція, показана на рис. 1, відноситься до типу, що у сучасній архітектурі набув "другого подиху". Це виправдано не тільки з точки зору краси будівлі, але і з практичної - вода з такого козирка стікає, та й сніг не затримується.

Основними елементами навісу є два кронштейни, два несучих напівкільця і три розпірки. Для виготовлення кронштейнів використовують сталеві кутики необхідного розміру (наприклад, 50x50 мм). Визначившись з габаритними розмірами майбутнього навісу, відрізають по два кутики необхідних розмірів (довгі - для кронштейнів і короткі - для перемичок). Довгі кутики згинають по вирізах, з'єднують отримані кронштейни з перемичками зварюванням чи за допомогою заклепок. Аналогічно підсилюють і місце згину. Прикріплюють шурупами до верхньої частини кронштейнів дерев'яні бруски (рис. 2), на яких безпосередньо монтують несучі напівкільця.

Для виготовлення напівкільця вирізують з фанери товщиною 4-5 мм дугу відповідно до обраних розмірів, зовнішнього і внутрішнього радіусів. Потім, використовуючи цей шаблон, з дошки товщиною 20-25 мм виготовляють сектори. Їх підганяють один до одного так, щоб стики, розташовані по різні боки від фанерної основи, були зміщені один відносно одного (рис. 3). Цим досягають необхідної твердості напівкілець, які є несучими елементами.

Для кріплення секторів до фанери використовують клей ПВА і шурупи. Вирізи на кінцях напівкільця утворять виступи, що забезпечать спряження елементів конструкції. Тому їхні розміри повинні відповідати обраному перетину дерев'яних брусків, закріплених на кронштейнах. Як розпірки використовують дерев'яний брусок з необхідною площею поперечного перерізу (відповідний обраним розмірам напівкілець).

Залежно від способів кріплення елементів під час монтажу потрібно зробити необхідні доробки. У пропонованому варіанті як кріпильні елементи використані кутові меблеві кутики-стяжки. У напівкільце й у розпірку після попереднього свердління встановлюють втулки з внутрішньою різьбою. Просвердлюють отвір в напівкільці, що примикає безпосередньо до будівлі (для кріплення цього елемента до стіни).

Інший варіант (рис. 4) має багато спільного з вищенаведеним, але метал тут не використовується. Усі конструкції, включаючи кронштейни, зроблені з дерева. Фронтон козирка виконаний у вигляді суцільного щита напівкруглої форми, а спосіб з'єднання дерев'яних деталей "хвіст ластівки" забезпечує зручність і простоту монтажу каркаса навісу.

Кронштейни, виготовлені з дерев'яних брусків, можна залишити відкритими, або заповнити проріз між деталями дошкою (обрізною, вагонкою) чи фанерою (рис. 5).

При виготовленні лицьового щита (рис. 6) використовують той же прийом, що й у першому варіанті, тільки шаблоном тут є фанерне напівколо. В основі каркаса щита - Т-подібний опорний вузол з дошки, на якому монтують сектори, вирізані по шаблону також з дошки. Зрощуючи сектори між собою з'єднанням "впівдерева", збирають кар-

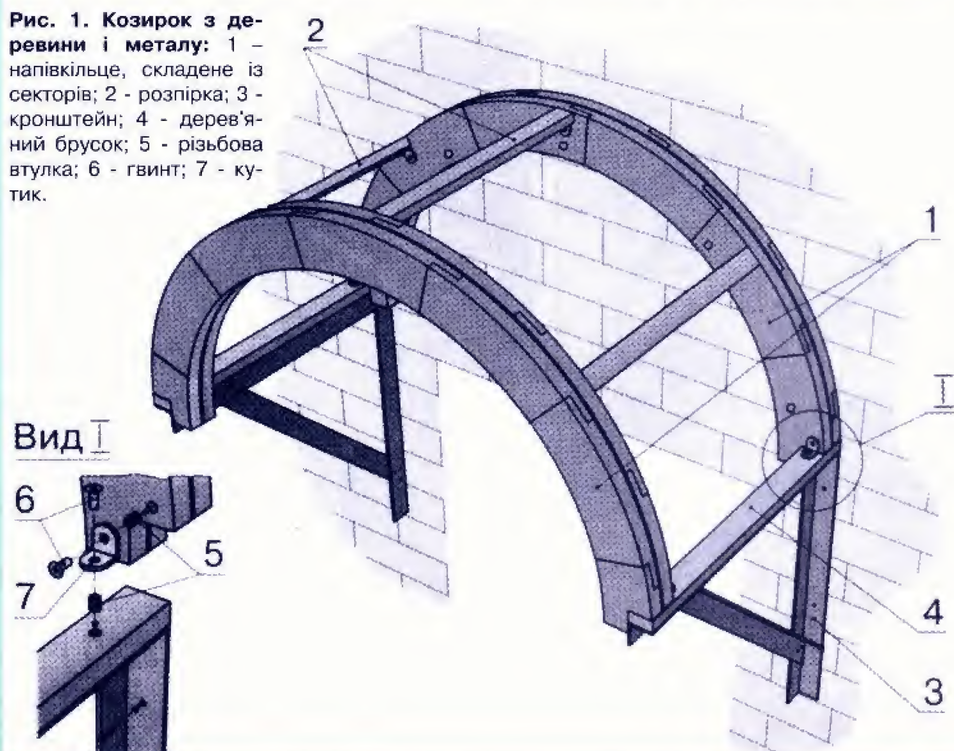

Рис. 1. Козирок з деревини і металу: 1 – напівкільце, складене із секторів; 2 - розпірка; 3 - кронштейн; 4 - дерев'яний брусок; 5 - різьбова втулка; 6 - гвинт; 7 - кутик.

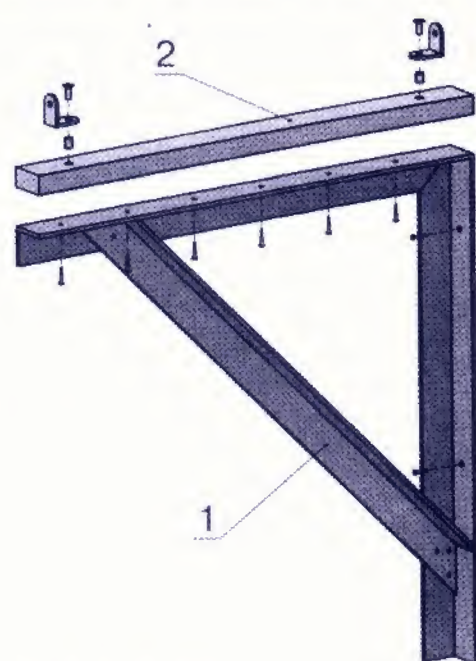

Рис. 2. Кронштейн: 1 - розпірка; 2 - дерев'яний брусок.

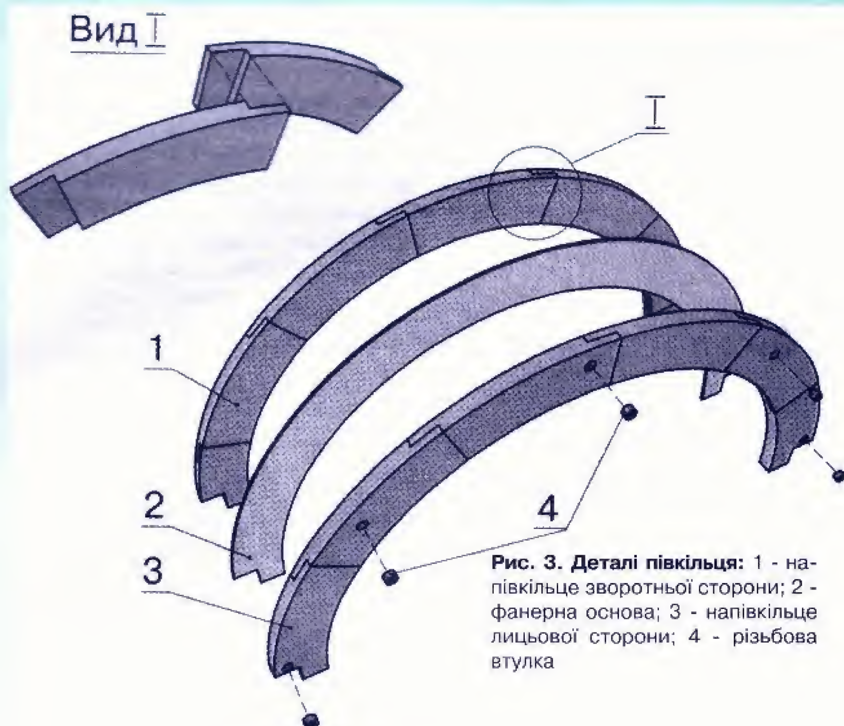

Рис. 3. Деталі півкільця: 1 - напівкільце зворотньої сторони; 2 - фанерна основа; 3 - напівкільце лицьової сторони; 4 - різьбова втулка

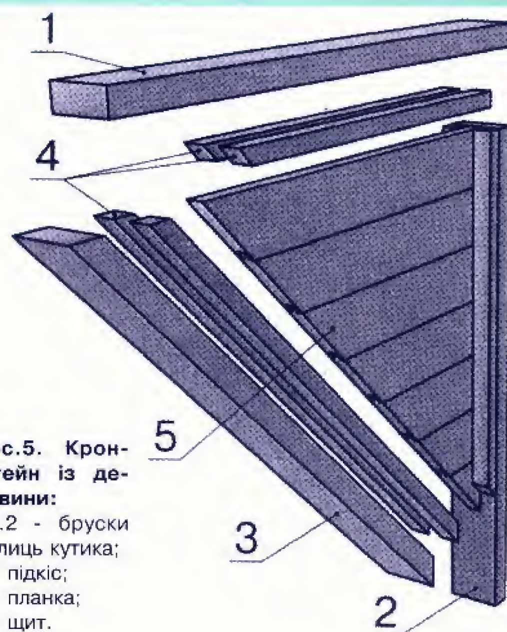
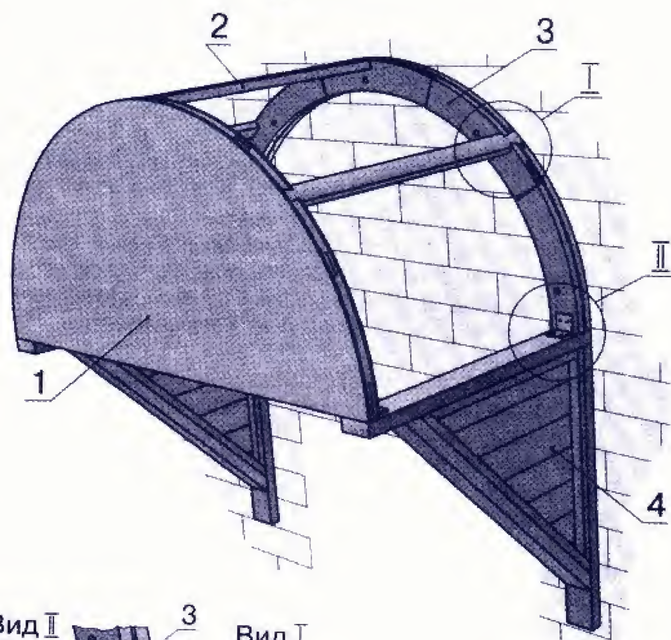

Рис.5. Кронштейн із деревини:
1...2 - бруски полиць кутика;
3 - підкіс;
4 - планка;
5 - щит.

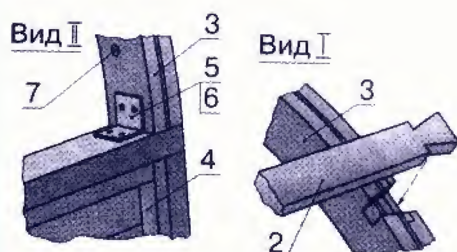
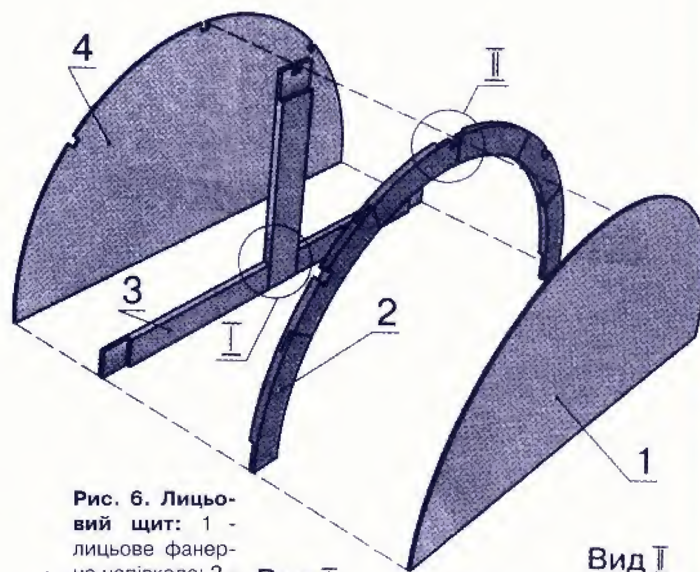

Рис. 4. Козирок з деревини: 1 - щит; 2 - розпірка; 3 - напівкільце; 4 - кронштейн; 5 - кутик; 6 - шурупи; 7 - елемент кріплення.

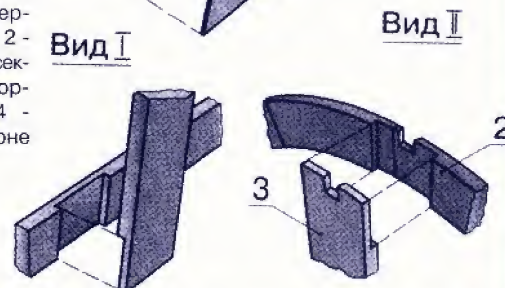

Рис. 6. Лицьовий щит: 1 - лицьове фанерне напівколо; 2 - напівкільце із секторів; 3 - опорний вузол; 4 - тильне фанерне напівколо.

кас, використовуючи як кріпильні елементи шурупи або цвяхи. Складання лицьового щита починають із кріплення до каркаса фанерного напівкола. Потім для з'єднання щита з розпірками вирізають пази. Друге (лицьове) фанерне напівколо закріплюють в останню чергу.

Конструкція напівкілець і розпірок також передбачає відповідні обраному способу з'єднання деталі (шипи і пази).

При акуратному і точному виготовленні елементів монтаж каркасів в обох варіантах нескладний. Не завдасть зайвих турбот і заключна операція - покрівельна, оскільки дерев'яні елементи конструкції (напівкільця, розпірки, що несуть бруски кронштейнів) дозволяють швидко і надійно закріпити лист покрівельної сталі цвяхами чи шурупами.

Є ще один варіант (рис. 7) - більш традиційний, а значить і досить універсальний для різних типів будівель. Він простий у виготовленні і монтажі.

Опорний брусок прикріплюють до стіни (рис. 8), встановлюють несучі балки з опорними стояками, додатково підсиливши кутиками з'єднання стояків зі стіною.

Обрешетування покрівлі такого навісу - суцільне, дощате. Його кріплять до опорних брусків. Щоб забезпечити твердість каркаса, підсилюють стяжками з'єднання балок із бруском.

Передня частина навісу обшита дошками. Забезпечити їхню вертикальність можна різними способами. Для цього брусок, що кріплять до торців балок, потрібно виструтати так, щоб одна його грань була паралельна до балок, а інша - перпендикулярна до землі. Можна набити додатко-

(*Продовження на стор.32*)

Як збудувати колодязь?

Колодязь розміщують на найвищому місці і забезпечують відведення талих і дощових вод. Звичайно, враховують можливість гарного доступу і зручності проведення будівельних робіт. Колодязь колективного користування розміщують на межі суміжних ділянок або ближче до проїзної частини вулиці.

При виборі місця необхідно враховувати геологічні умови, щоб колодязь був менш глибоким, але з більшою віддачею води. У залежності від грунту вибирають спосіб виконання робіт: механічне і ручне буріння, механічне риття котлована з наступним засипанням, ручне риття. При наявності бурильної установки або екскаватора робота полегшується.

Вибір радіуса колодязя (r) обумовлений розміром бетонних обсадних кілець. Кільця заводського виготовлення мають діаметр 0,75 і 1 м (висота 0,6-0,9м, товщина стінок 0,05-0,09м). Колодязь з більшим r має більшу місткість, тобто протипожежний запас, а віддача води – якийсь час багаторазово перевищує віддачу води свердловиною.

Будова трубчастого колодязя (свердловини). У піщаних, глинистих, суглинних грунтах із невеликим утриманням галечника і валунів використовують саморобну бурову установку (рис. 1). Бур 1 роблять із труби діаметром 1" із зовнішнім гвинтовим різьбленням на одній кінці і шнековою гвинтовою поверхнею діаметром 200 мм на іншому. На торець шнекової поверхні приварюють два сталевих ножі. При установці бура вертикально ножі нахилені горизонтально і при обертанні вгвинчуються в грунт (як штопор), розпушують і відкладають його в пазухи гвинтової поверхні. Після трьох обертів бур виймають, очищують та повторюють операцію знову.

Бур вгвинчується за допомогою воротка 2, тобто шматка труби 1 довжиною 1,5 м, з'єднаного з трійником 3 (d = 1") із внутрішньою гвинтовою поверхнею. Трійник нагвинчують на розбірну штангу 4 із труб довжиною 1,5 м. Так пробурюють свердловину глибиною до 1 м. Далі за допомогою муфти 5 приєднують наступну трубу штанги 4 і процес повторюється. Нарощування штанги дозволяє заглибитися на 8 м. Якщо попадається водоносний прошарок, буріння припиняють і в свердловину опускають обсадні кільця діаметром, меншим за діаметр свердловини (для запобігання обвалу стінок і засипання свердловини).

Якщо водоносний прошарок залягає на більшій глибині, буріння продовжують із використанням дерев'яної або металевої вишки-триноги 6 висотою 3-6 м і більше. У верхній її частини для виходу штанги влаштовують отвір 7. Для підйому штанги триногу обладнують лебідкою 8 (рис.1). При проходженні твердих сухих порід у свердловину підливають воду.

Якщо буріння йде на глибині 15 м, вороток штанги піднімається на 1 м від землі, бур набирає грунт і його витягують на поверхню. Лебідкою всю штангу піднімають на висоту 8 м, причому її верхній кінець проходить в отвір триноги. Біля поверхні землі штангу роз'єднують, гачком лебідки підчіплюють за нижню частину і піднімають. Перехопивши ще раз гачком лебідки, бур виймають і чистять. Опускання бура відбувається в зворотній послідовності.

Досягнувши водоносного прошарку, буріння припиняють і розпочинають монтаж обсадних труб (металевих, керамічних, бетонних), діаметром менше діаметра свердловини. Труби монтують секціями на висоту вишки, з'єднують і опускають у свердловину.

Торець нижньої (першої) обсадної труби наглухо закривають і виконують у вигляді фільтра: на висоту до 2 м її перфорують (просвердлюється безліч отворів) і обгортають поверх сіткою з матеріалу, що не іржавіє, або склотканиною для запобігання засмічення грунтом (рис.2,а). По закінченні монтажу всі обсадні труби повинні підніматися над поверхнею не менш ніж на 0,8 м. Над ними споруджують намет з дощок, навколо риють відвідну канаву або влаштовують глиняний замок шириною 1 і товщиною 0,3 м (рис.2,б).

При бурінні свердловини може зустрітися пливунний прошарок дрібного піску, який необхідно перекрити. Якщо прошарок пливуна менше 1 м, обсадні труби опускають на всю висоту верхньої частини свердловини, враховуючи висоту пливунного прошарку, і бурять свердловину буром меншого діаметра.

Якщо прошарок пливуна більший 1 м, спочатку проміряють його висоту арматурним дротом. Далі з жерсті виготовляють відрізок труби діаметром по розміру свердловини і висотою на 15 см більше висоти пливуна.

Підігнувши торцеві стінки труби вбік від порожнини свердловини, її опускають у свердловину і перекривають пливун. Подальше буріння виконується буром діаметром 1". Деякий час, поки не сформується природний піщаний зворотній фільтр, із свердловини необхідно періодично відкачувати воду, тому що дрібний пісок із водоносного прошарку буде просочуватися крізь фільтр.

Будова шахтного колодязя. За конструкцією це вертикальна шахта (але більшого діаметра, ніж свердловина), у нижній частині якої знаходиться вода, що надходить із водоносного прошарку через фільтр. Стінки колодязя можуть бути з будь-якого матеріалу (бетонні, цегляні, дерев'яні і т.д.). Найбільше поширені колодязі з залізобетонних кілець.

Такі кільця заводського виготовлення мають діаметр 0,75 і 1 м, висоту 1м, товщину стінок 0,1 м. Кільця можна виготовити і самотужки, маючи дріт діаметром 6-8мм, гравій, пісок, цемент і дерев'яну опалубку. У одній опалубній формі за місяць можна виготовити 10 кілець висотою 1 м.

Способів улаштування колодязів із залізобетону багато. На місці майбутнього колодязя вертикально встановлюють перше кільце, у яке опускається робітник і вручну лопатою вибирає грунт у відро. Другий робітник піднімає це відро, висипає грунт поблизу, а також страхує першого. Усередині колодязя робітник продовжує підкопувати поступово під стінки кілець і за їхні зовнішні межі, завдяки чому кільце повільно сідає на нову основу. Коли перше кільце опуститься трохи нижче денної поверхні, на нього ставлять друге і робота продовжується до його опускання, потім ставлять третє і т.д. Так званий опускний спосіб забезпечує повну безпеку працюючих.

Опускання гірлянди кілець проходить легко в стійких грунтах (суглинок і ін.). Якщо на якійсь глибині зустрінуться пластичні глини або прошарок пливуна, то по контакту "грунт-кільце" розвиваються такі сили тертя, при яких маси кілець недостатньо для їхнього опускання і вся гірлянда "зависає", тобто перестає повзти униз. У цьому випадку використовують такі прийоми:

1. До стінок одного з кілець, звичайно

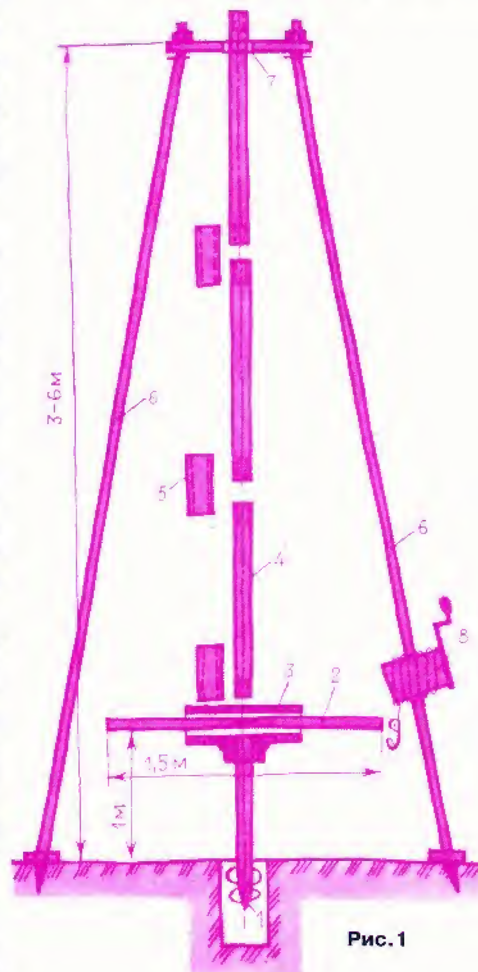

Рис.1

нижнього, прикріплюють вібратор, і під його впливом кільця маленького діаметра починають рухатися. Для великих кілець ручні вібратори не застосовують, тому що потужність їх мала (до 1,5кВт).

2. Використовують потужну монтажну лопатку ("монтировку") з довжиною ручки 0,8м. Гострий кінець її забивають у щілину між нижнім і верхнім кільцями. Віджимаючи лопаткою нижнє кільце, поперемінно у різних точках щілини, вдасться його опустити, а потім, рухаючи наступне кільце, надати руху усій колоні.

3. На колону, що зависла, накочують і ставлять вертикально таке кільце, що збільшує масу колони. У щілину між цим кільцем і колоною за допомогою монтажних лопаток вставляють по діаметру два дерев'яних клини висотою 5 см. Розгойдують верхнє кільце на клинах і одночасно сильно вдаряють по ньому, у результаті вся колона починає опускатися.

Коли нижнє кільце досягає проектної відмітки, що відповідає виходові на водонапір, опускання припиняють, забивають усі горизонтальні щілини і роблять фільтр. Для цього з осикових кругляшів діаметром до 100 мм збивають поміст 1 (рис.3,а), який опускають на дно криниці. На нього насипають тришаровий фільтр із середньозернистого 2, грубозернистого 3 і дуже дрібного щебеню 4.

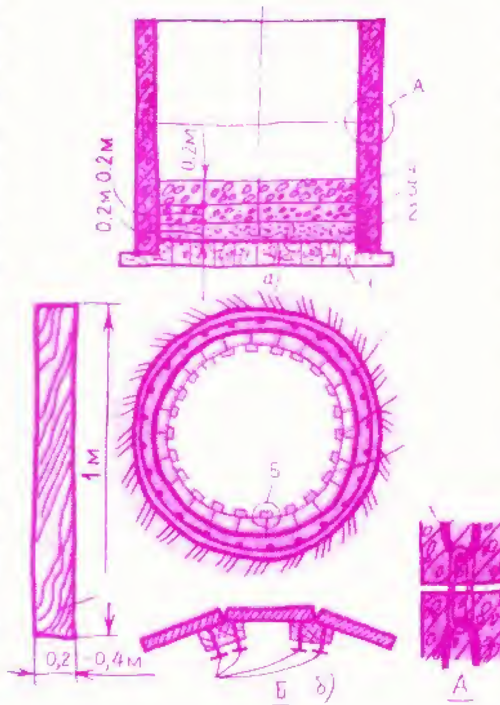

Рис.3

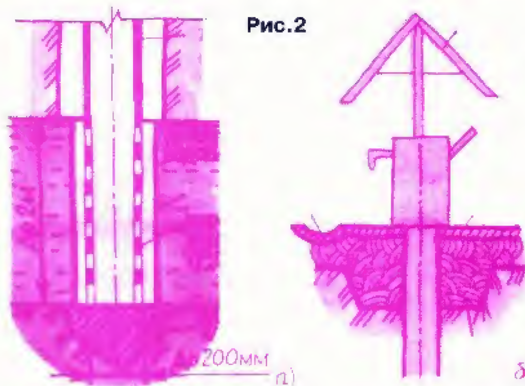

Рис.2

Якщо при роботі зустрінеться прошарок пливуна, опускання припиняють і вимірюють його висоту. Якщо вона не більша 1,5 м, цей прошарок треба пройти швидко: "обігнати" надходження пливунної маси в криницю і перекрити прошарок. Для забезпечення прямування колони кілець униз використовують третій прийом.

Коли ж пливунний прошарок висотою більш 1,5 м і знаходиться на межі проектної відмітки дна колодязя, проходити його недоцільно. У цьому випадку інтенсивно вибирають пливун під частиною основи нижнього кільця і підводять під нього осикові дошки, які скріплюють і засипають тришаровим фільтром. Колодязь вирито.

Якщо приток пливуна інтенсивний, а до водоносного прошарку ще далеко, то його блокують забиванням по внутрішньому периметру нижнього кільця дерев'яного або металевого шпунта. Забитий шпунт розкріплюють розпірними кільцями для стійкості й омонолічують залізобетонним кільцем меншого діаметра, виготовленим у колодязі. Далі поетапно виймають грунт на глибину не більше 1 м і виготовляють залізобетонне кільце.

У грунтах, що забезпечують стійкість вертикальних стінок, такий спосіб можна використовувати для риття усього колодязя. При цьому готові бетонні кільця не потрібні. Для їхнього виготовлення відривають шахту колодязя глибиною 2 м, усередині споруджують складану опалубку на висоту 1 м, зовнішньою опалубкою служать стінки шахти. Встановлюють рідку дротову арматуру і бетонують кільце, яке через 1-2 тижні набирає монтажної міцності. Потім цю опалубку піднімають угору на 1 м і бетонують друге кільце. Відривають ще 1 або 2 м шахти, і процес повторюється. На рис.3,б показана конструкція внутрішньої опалубки з досок. При бетонуванні кілець арматуру скручують дротовим хомутиком.

Стовбур шахти звичайно роблять вище поверхні землі на 0,8 м. Навколо нього на глибині 0,5 м улаштовують глиняний замок (гідроізоляція), на поверхні укладають бетонні плити або асфальт.

Колодязі з дерев'яним зрубом стали рідкістю, тому що їхнє спорудження потребує певних навиків і дуже трудоємке, але якщо виникає така необхідність, то спосіб їх спорудження аналогічний викладеному.

Якщо побудовано новий колодязь або відремонтовано старий, треба обов'язково провести його дезінфекцію. Для цього відкачують воду, видаляють мул, сміття. Потім стінки колодязя по можливості протирають і рясно обляпують 3%-ним розчином хлорного вапна. Коли колодязь заповниться до початкового рівня, виливають освітлений розчин хлорного вапна (1 відро на 1 м^3 води), перемішують воду жердинами і закривають кришкою на 6-8 год. Потім воду відкачують доти, поки не зникне запах і присмак хлору.

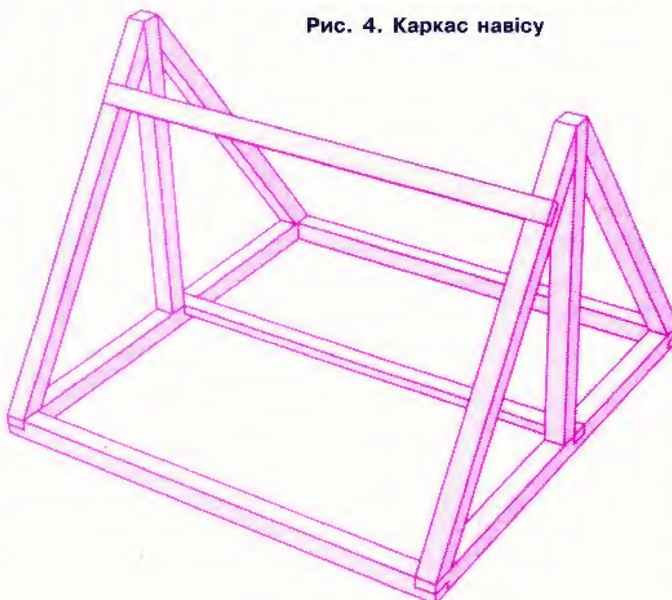

Рис. 4. Каркас навісу

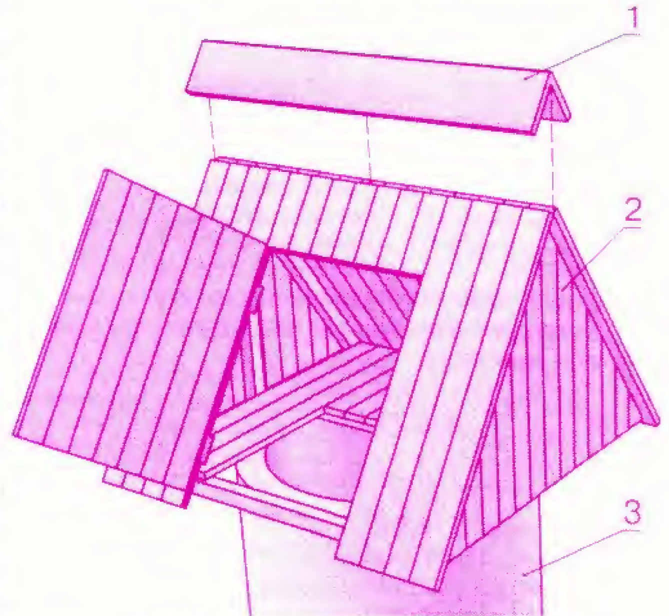

Рис.5. Навіс у складеному вигляді: 1 - коник, 2 - обшивання шпунтованою дошкою, 3 - стінка колодязя.

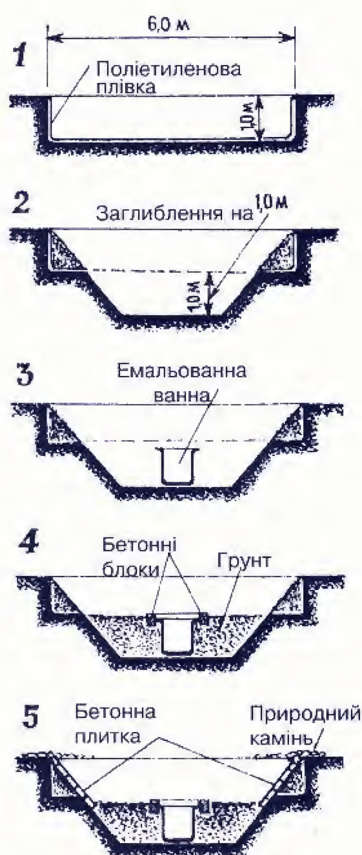
Щоб захистити колодязь від потрапляння в нього сміття, пилу, дощу, снігу та ін., а також з метою безпеки, особливо дітей, над колодязем часто роблять навіс і закривають кришкою.

Пристрій навісу на колодязі (рис. 4, 5) кожний вибирає на свій смак. Для того щоб, зробити навіс над колодязем, потрібно під час влаштування колодязя в останньому кільці випустити анкери, до яких буде кріпитися каркас навісу. Як анкер можна використовувати довгі болти чи просто обрізки арматури.

ВОДОЙМА СВОЇМИ РУКАМИ

На присадибних ділянках можна влаштувати просту водойму своїми руками. Але часто такі водойми потерпають від водяних пацюків, які знищують рослини не тільки у водоймі, але й на присадибній ділянці. У водоймі з бетонними "берегами" водяні рослини також не приживаються. Ми пропонуємо просту водойму, ефективність якої перевірена часом. За 10 років в ній не завелися водяні пацюки, зате живуть жаби, рибки, інші водяні мешканці. Добре ростуть рослини. Водойма служить прикрасою ділянки, а також використовується як запас води напровесні та восени для поливу й інших господарських потреб, коли не працює водопровід. У спекотну літню пору ставок служить басейном для купання. За літо кілька разів можна додавати в ставок водопровідну воду.

Водойма розмірами 6х6х1 м.

До вертикальних стінок виритого котловану прикладають складену вдвічі поліетиленову плівку (захист від водяних пацюків) та плівку, що перешкоджає витоку води в ґрунт (рис. 1). Потім, відступивши на метр від країв котловану, можна заглиблюватися далі. Ґрунт накладають на уступ метрової ширини, що утворюється внизу (рис. 2). Вибираючи ґрунт під кутом 45°, заглиблюються ще на метр. В результаті утворюється котлован розміром 6х6 метрів по верхньому периметру і 2х2 м - по нижньому. Глибина 2 метри. Стіни скошені під кутом 45°.

На дно встановлюють чавунну емальовану ванну висотою 70 сантиметрів і довжиною 120 сантиметрів (рис. 3). Це зимувальна яма для риб. Простір між стінами котловану і ванною заповнюють ґрунтом - тут можна посадити латаття. Насипають шар ґрунту товщиною 60 сантиметрів, навколо ванни встановлюють бетонні блоки (30х 60х13 см). По них можна ходити, не каламутячи воду і не пошкоджуючи кореневища латаття. Блоки встановлюють на "ребро". Між блоками і стінами також насипають ґрунт (рис. 4). Такими ж блоками і на "ребро" лицюють стіни водойми, не доводячи облицювання на 40 сантиметрів до верхнього рівня (облицювання не дозволяє стінам "сповзати" (рис. 5). У цьому місці висаджують різні прибережні рослини, а також кладуть різні за формою і розміром камені, які надають водоймі красивого природного вигляду та захищають від потрапляння ґрунту.

Земляні колонки

Оригінальний метод вирощування овочів на вертикальних земляних колонках можна використовувати як у теплиці, так і у відкритому ґрунті; на бідному ґрунті, асфальті і бетонній підлозі, балконах чи дахах будинків. Важливо, щоб вони одержували багато сонячних променів і не продувалися різкими, холодними вітрами.

Вирощують на таких вертикальних грядках цибулю, петрушку, салат, шпинат, кольрабі, перець, огірки, помідори, полуницю. Так, з однієї колонки збирають 20 кг перцю, 40 кг помідорів.

Для влаштування грядок використовують міцні поліетиленові мішки діаметром 30-50 см і висотою 120 см. Нижні краї відкритих мішків підгинають всередину на 5-6 см і закріплюють на металевих, пластмасових чи дерев'яних кругах-основах, які розміщують прямо на землі. Зверху мішки відкриті. У їх центрі розміщують пластмасові труби для поливу діаметром 5-10 см, на яких через кожні 5 см просвердлюють 8-міліметрові отвори. Час від часу труби потрібно виймати і прочищати отвір.

Набивають мішки садовим і лісовим ґрунтом з додаванням органічних добрив (коров'ячого й овечого гною), торфу, перліту і мінеральних солей. Одну й ту ж землю використовують кілька років.

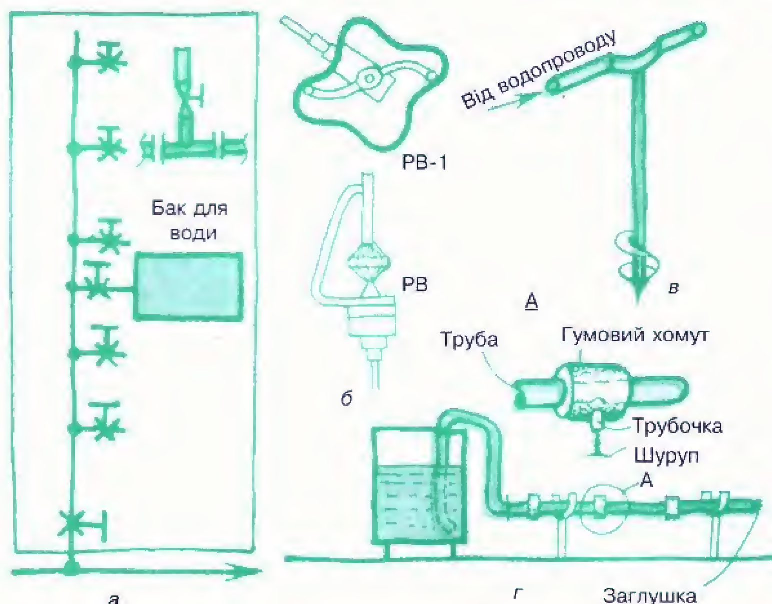
Спочатку мішки заповнюють сумішшю на одну третину, злегка утрамбовують і встановлюють пластмасові труби. Потім додають суміш ще на три чверті мішків, а навколо труб насипають шар перліту, який швидко вбирає і легко віддає вологу. Нарешті, мішки досипають ґрунтовою сумішшю до верху.

На боках мішків проколюють у шаховому порядку хрестоподібні отвори шириною 3 см, відстань між ними - 10 см.

Використання зазначеного методу робить непотрібними такі трудомісткі роботи, як проріджування, розпушування, прополювання. Бур'яни з'являються лише у верхній частині колонки і їх легко позбутися. Весь догляд за рослинами зводиться до поливу. На одну колонку за добу потрібно 3-5 л води кімнатної температури.

Водопостачання садової ділянки

Водопостачання ділянки можна здійснювати від громадського водопроводу, з індивідуального колодязя, свердловини, або від усіх джерел одночасно.

Водогінна мережа ділянки складається з магістрального водопроводу і його відгалужень. Магістральний водопровід підключають до магістрального громадського шляхом врізання в нього патрубка з вентилем для відключення усього водоводу ділянки. Рекомендується вибирати діаметр магістрального водоводу 3/4". Такі труби легко монтуються і мають достатню пропускну спроможність.

Магістральний водовід монтують на всю довжину ділянки з труб довжиною 6 м із гвинтовим нарізанням по кінцях. Ланки з'єднують трійником, відгалуження якого підключають до короткого патрубка з вентилем на кінці (для поливу і водорозбору). Трійник можна встановлювати горизонтально чи вертикально (рис. 1, а). На ділянці довжиною 40 м патрубків буде п'ять. Приєднання гнучкого шланга до одного з них дозволить здійснювати полив частини ділянки. Трійники краще брати такі, щоб діаметр відводу відгалуження був 1/2", тому запірний вентиль також буде розрахований на 1/2", що дасть можливість користуватися легшим шлангом для поливу. Усі відводи трубки мають діаметр 1/2".

На рис. 1, а наведено один з варіантів схеми розведення літнього водопроводу, тобто труби покладено по поверхні землі. Восени з них варто злити воду, щоб уникнути замерзання. Для цього в найнижчій точці водоводу необхідно передбачити зливальний отвір. Усі вентилі при цьому відкривають.

Якщо громадського водопроводу немає, початок магістрального водопроводу треба з'єднати з напірною трубою насоса, що забирає воду з колодязя чи свердловини. Якщо водоводи використовуватимуться взимку, їх потрібно утеплити або прокласти нижче глибини промерзання ґрунту в даній місцевості.

Полив на садовій ділянці можна здійснювати вручну, за допомогою розгалуженої мережі водоводів з невеликими отворами, з яких виливається вода у вигляді струмків (так званий краплинний полив), а також за допомогою спеціальних дощувальних насадок, що розбивають струмінь на дрібні краплі в радіусі 5 м.

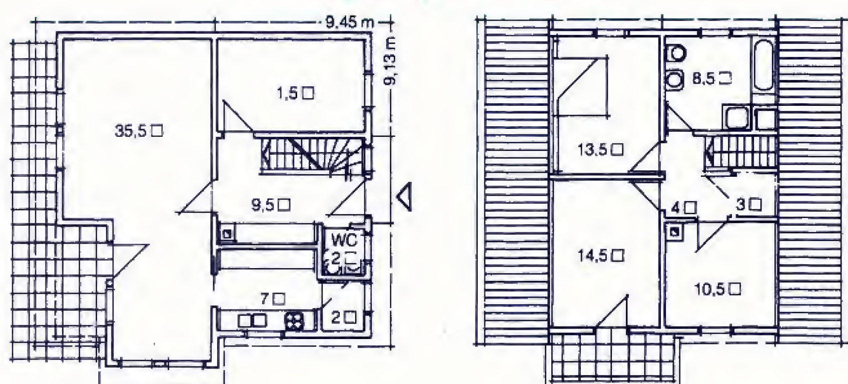
Поливати рослини можна злегка підігрітою водою. Для цього необхідна бочка чи металевий бак місткістю 200 л (рис. 1, а), у яку подають воду, що нагрівається в результаті впливу сонячної енергії.

Полив за допомогою дощувальних насадок можна здійснювати з використанням одного чи групи таких пристроїв. У першому випадку пристрій, що розприскує, закріплений на триносі висотою 1,5 м, за допомогою шланга підключають до одного з кінців водоводу і при подачі води під напором насадка включається у роботу. Після того як ґрунт навколо триноги достатньо зволожиться, триногу варто перенести на інше місце, а шланг підключити до сусіднього водовипуску. Після поливу однієї ділянки поливають наступну і т.д. Якщо є кілька насадок, їх можна установити на деякій відстані одна від одної і включити одночасно, що зменшить тривалість поливу ділянки.

Промисловість виготовляє різні види разбризкувачів - металеві і пластмасові. На рис. 1,б наведено схеми розбризкувачів води типу PB-1, PBO-8 і PB. Для глибинного поливу (ґрунтового) дерев використовують різні види гідробурів (рис.1, в). Найекономічнішим є краплинний полив (рис.1, г).

На упорядженій садовій ділянці можна застосовувати всі способи поливу, а дощувальний, як найбільш економічний і красивий, використовувати на галявинах і квітниках.

Плани будинку з обкладинки

Зображений проект будинку відрізняється різноманітними формами вікон - трикутними, круглими, нарочито витягнутими і вузькими. Вони задають тон проекту. Зоровий ефект підсилюється контрастом між червоними віконними рамами і білим оштукатуреним фасадом, у який органічно вписується знову ж червоне покриття даху. Надзвичайно різноманітна геометрія даху.

Загальна площа 122,5; площа першого поверху 67,5; площа другого поверху 55 кв.м. Передпокій 9,5; санвузол 2; кухня 7; комора 2; вітальня 35,5; кабінет 11,5 кв.м. На другому поверсі хол 4; комора 3; ванна 8,5; спальня 13,5; дитяча 14,5; дитяча 10,5 кв. м.

Ванна для ніг під час роботи за комп'ютером

Якщо Ви зайнята жінка і маєте проблеми з ногами, то лікувальна ванна для ніг і зекономить час, і дасть можливість виконати вчасно роботу. Добавка до води розмарину чи тім'яну освіжить та оживить Ваші ноги.

Як почистити дзеркало і раму?

– Дзеркало, скажи мені –
Наймиліша я чи ні?

1. Дзеркало добре чистити сумішшю з 1-єї частини спирту і 1-єї частини дистильованої води. Особливо легко це робити, якщо суміш розпилювати через розприскувач із відповідної місткості.

2. Дерев'яні рами знову засяють блиском, якщо їх потерти розчином червоного вина і салатної олії у співвідношенні 1:1.

3. Золоту раму потерти розрізаною цибулею, потім відполірувати м'якою ганчіркою. Це відновить блиск рами.

4. Металеву раму помити теплою мильною водою і протерти чистою водою.

Найважливіший пристрій на кухні – плита – буде чистою...

1. Якщо збігло молоко, вода з картоплі чи з макаронів, завжди потрібно негайно витерти плиту. Інакше вона пригорить.

2. Жирні плями і краплі води після приготування їжі витерти. Краще використовувати при цьому відповідний миючий засіб.

3. Склокерамічні плити чистять тільки миючими засобами.

4. Піч плити зразу ж після випікання чи жарки необхідно протерти вологою ганчіркою. Оскільки плита ще тепла, жирні плями видаляють дуже легко. Якщо виникає ускладнення, то трохи миючого засобу вирішить проблему.

Жива краса в подарунок

У кожного своя особиста думка про красу людини, скульптури, архітектурної споруди, пейзажу тощо, але краса квітів сприймається одностайно.

Квіти - краса життя. Підсвідомо це відчувають і малі діти, ученята яких тягнуться до ніжних яскравих пелюсток, і люди похилого віку, і молоді - всі відчувають на собі велику естетичну силу ніжних зелених друзів, потребу окраси повсякденного життя квітами.

Квіти створюють святковий настрій, заспокоюють нервову систему, відволікають від неприємних думок, розвіюють горе, напоюють приємними пахощами повітря. Вони супроводжують всі радісні і сумні події в житті.

Створити гарний сучасний букет з кількох квіток так, щоб він відповідав необхідному моменту, не так вже й легко. Адже кожне свято, кожна подія потребує свого "квіткового ритуалу", свого асортименту квітів. Наприклад, нареченим зовсім недоречно дарувати букет з квітів темних кольорів (лілових, темно-червоних, майже чорних) тощо.

Традиційним поздоровленням для нареченої, для молодого подружжя буде букет з невеликої кількості дорогих красивих квітів - троянд, гвоздик, орхідей, кал, тобто букет в білих або рожевих тонах.

Букет до дня народження дитини не повинен бути великим. Складати його рекомендується з яскраво забарвлених квітів, бажано таких, які мають цікаву, незвичайну за будовою квітку (левині ротики, братки, водозбір, сон, крокуси тощо). Букети з таких квітів збуджують у дитини цікавість до природи.

Ювілейні букети повинні бути значних розмірів, святкові, красиві. Складають їх з великих за розмірами квітів (гладіолусів, жоржин, хризантем, гербер, гвоздик тощо), які підбираються в одному забарвленні, бажано в червоному або фіолетовому.

Букет для привітання хворого складається з невеликих, яскравих за кольорами квіток.

Букети на випадок повноліття, закінчення учбового закладу, новосілля, жіночого дня тощо повинні справляти приємне радісне враження. Їх можна створювати з кількох видів квіток, які гармонують за кольорами.

Букети для зустрічі гостей, делегацій можуть бути невеликі, з кількох яскраво забарвлених квіток, прикрашених зеленими пагонами або листками. Складають їх з квіток червоних, блакитних, білих, жовтогарячих, фіолетових, що символізують дружбу, тепло, гостинність.

Якщо ви бажаєте прикрасити святковий стіл композицією з живих квітів, то краще скористатися квітами і рослинами, у яких відсутній сильний аромат, адже це може перешкодити насолодженню стравами у повній мірі, не говорячи вже про можливі алергійні наслідки, які здатні зіпсувати враження від приємної зустрічі. У той же час квіткова композиція не повинна заважати спілкуванню, тому розміри композиції повинні бути помірні. Важливо, щоб висота її не перевищувала 2/3 відстані від очей до столу для сидячого гостя. Якщо ж вам все ж захотілося оформити високу композицію, то уникайте масивності.

(Продовження на стор.25)

Якщо Ви не хочете бути невдахою у 2002 році!

Тільки 10 помилок невдах-забудовників:

1. Непродумані і великі грошові витрати через вибір невдалого проекту оселі.

2. Незручно розміщені круглі сходи, не ізольовані від житлових приміщень. Вони будуть надто крутими, якщо присхідець вище як 170 мм, а проступ вужчий як 230 мм.

3. Надмірна витрата будівельних матеріалів для стін і фундаменту в результаті влаштування всередині оселі більше однієї несучої стіни.

4. Відсутність тамбура при вході в тепле приміщення котеджу і вентиляційних труб із санітарного вузла і кухні.

5. Зайві стояки, якщо санітарний вузол і кухня не зблоковані і не розміщені на поверхах один над одним.

6. У будинку без підвалу зайвим може бути заглиблення стрічкового фундаменту нижче рівня промерзання грунту замість застосування економічного малозаглибленого фундаменту відповідної конструкції.

7. Випадкове розміщення вікон, що відповідає тільки внутрішнім зручностям без врахування композиції фасаду та ін.

8. Неправильне влаштування балкону.

9. Помилкове або невдале розміщення котеджу на ділянці (не враховано наявність підгрунтових вод, деструктивної енергії тощо).

10. Невдале чи помилкове встановлення котельної установки для обігрівання будинку.

Шановні друзі!

Це далеко не всі помилки невдах-забудовників під час зведення осель. Однак у нашому журналі даються відповіді на ці та багато інших запитань щодо будівництва та облаштування омріяної оселі. У виданні Ви знайдете також сотні порад для дому і сім'ї. Отже, якщо Ви не хочети бути невдахою, передплатіть у 2002 році "Наш дім". Наявна в журналі інформація попередить Ваші помилки і недоречності. **Будьте вдалим забудовником! Зі смаком облаштовуйте своє житло!**

СП 1

Міністерство зв'язку СРСР
Министерство связи СССР

АБОНЕМЕНТ На газету / журнал **74453** (індекс видання) (индекс издания)

Наш дім

(найменування видання — наименование издания) | Кількість комплектів / Количество комплектов

на 19___ рік по місяцях — год по месяцам

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12

Куди / Куда
(поштовий індекс) (почтовый индекс) (адреса — адрес)

Кому
(прізвище ініціали — фамилия, инициалы)

ДОСТАВОЧНА КАРТКА
ДОСТАВОЧНАЯ КАРТОЧКА

ПВ | місце / место | літер / литер

На газету / журнал **74453** (індекс видання) (индекс издания)

Наш дім

(найменування видання наименование издания)

Вартість / Стоимость	передплати / подписки	__крб руб __коп	Кількість комплектів / Количество комплектов
	переадресування — переадресовки	__крб руб __коп.	

на 19___ рік по місяцях — год по месяцам

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12

поштовий індекс / почтовый индекс
місто город
село село
обл. обл.
р-н р-н
код вулиці / код улицы
вул. ул.

(код передплатника) (код подписчика)

буд. дом | корп. корп. | кв. кв. | прізвище фамилия

СП 1

Міністерство зв'язку СРСР
Министерство связи СССР

АБОНЕМЕНТ На газету / журнал 74453 (індекс видання) (индекс издания)

Наш дім

(найменування видання — наименование издания) | Кількість комплектів / Количество комплектов

на 19___ рік по місяцях — год по месяцам

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12

Куди / Куда
(поштовий індекс) (почтовый индекс) (адреса — адрес)

Кому
(прізвище ініціали — фамилия, инициалы)

ДОСТАВОЧНА КАРТКА
ДОСТАВОЧНАЯ КАРТОЧКА

ПВ | місце / место | літер / литер

На газету / журнал 74453 (індекс видання) (индекс издания)

Наш дім

(найменування видання наименование издания)

Вартість / Стоимость | передплати / подписки | __крб руб __коп | переадресування — переадресовки | __крб руб __коп. | Кількість комплектів / Количество комплектов

на 19___ рік по місяцях — год по месяцам

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12

поштовий індекс / почтовый индекс
місто город
село село
обл. обл.
р-н р-н
код вулиці / код улицы
вул. ул.

(код передплатника) (код подписчика)

буд. дом | корп. корп. | кв. кв. | прізвище фамилия

Перевірте правильність оформлення передплати !.

На абонементі повинен бути проставлений відтиск касового апарата. При оформленні передплати (переадресування) без касового апарата на абонементі проставляється відтиск календарного штемпеля відділення зв"язку. В цьому випадку передплатнику видається абонемент з квитанцією про оплату вартості передплати (переадресування).

Передплатник із сплачених ним коштів за передплату доручає Розповсюджувачу сплатити Видавцю суму в розмірі видавничої вартості передплаченого видання на умовах і в строки, визначені Розповсюджувачем.

підпис передплатника (фізичної особи або керівника юридичної установи), завірений печаткою.

Перевірте правильність оформлення передплати !.

На абонементі повинен бути проставлений відтиск касового апарата. При оформленні передплати (переадресування) без касового апарата на абонементі проставляється відтиск календарного штемпеля відділення зв"язку. В цьому випадку передплатнику видається абонемент з квитанцією про оплату вартості передплати (переадресування).

Передплатник із сплачених ним коштів за передплату доручає Розповсюджувачу сплатити Видавцю суму в розмірі видавничої вартості передплаченого видання на умовах і в строки, визначені Розповсюджувачем.

підпис передплатника (фізичної особи або керівника юридичної установи), завірений печаткою.

(Початок на стор.22)

Мал. 1. Вишукана гама кольорів букету не залишить байдужим того, кому Ви його подаруєте.

Мал. 2. Невелика композиція для столу з яскравих хризантем нагадає Вам про літо. Такою композицією можна прикрасити вітальню. Яскраві сонячні кольори піднімуть настрій та створять затишок.

Мал. 3. Це просто "чарівна універсальна композиція". Вона доречна як подарунок до дня народження, і на весілля, і на новосілля. Сучасний дизайн композиції не залишиться не поміченим.

Мал.4. Чарівні лілії прекрасно виглядають на фоні соковитої зелені. Цей букет буде кращим подарунком разом з Вашою ніжністю.

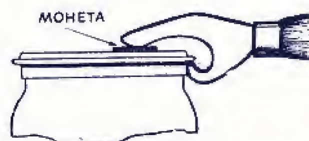
Мал. 5. Букет нареченої. Білий колір є символом чистоти та цнотливості. Кожна дівчина буде щасливою отримати в подарунок у найрадісніший день свого життя букет мрії.

Букети улюбленим артистам повинні бути дуже витончені і складатися з цінних видів квітів - однокольорових троянд, незвичайних за формою сортів хризантем, гладіолусів, орхідей, азалій, гвоздик тощо.

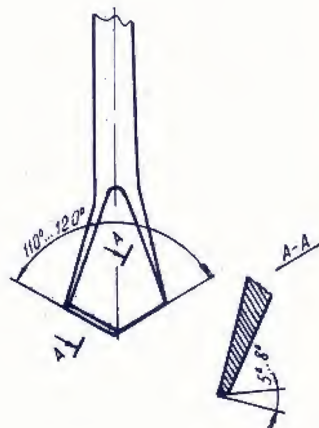
Траурні букети роблять звичайно з квіток темних строгих кольорів (темно-червоні троянди або червоні та фіолетові гладіолуси, жоржини).

Варіантів букетів багато і перелічити їх неможливо. Тому кожна господиня може створювати букети за своїм смаком, враховуючи загальні правила.

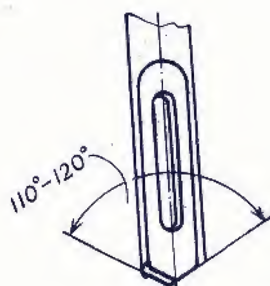
Чикільова О.І.

Монета, підкладена під ключ допоможе швидко відкрити м'яку кришку консервної банки.

Свердло у вигляді пера легко зробити з загостреного сталевого дроту. Робочий кінець голівки свердла нагрівають до світло-червоного розпікання, а потім занурюють у сургуч.

Замість тонкого свердла можна пристосувати голку для шиття, попередньо загостривши її кінець з боку вушка.

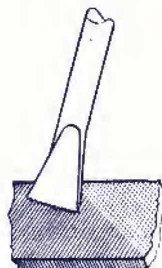
Твердий дюраль при згинанні зазвичай ламається. Щоб запобігти цьому, місце майбутнього згину злегка нагрійте на газовій горілці і натріть господарським милом. Потім продовжуйте нагрівання до повного почорніння шару мила. Воно відбудеться якраз при температурі "відпускання" дюралю, коли він стане більш пластичним.

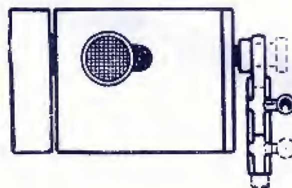
Маленьким шматочком гумки, затиснутим у рейсфедері, легко видалити з креслення лінію олівця, не зачепивши при цьому іншу, що знаходиться поряд.

Пробка від фруктової води, прибита до торця ручки долота, надійно застрахує ручку від можливості розколотися при ударах по ній молотком.

При роботі з м'яким металом (наприклад, з алюмінієм) напилок швидко забивається і не може бути використаний далі. Лопаткою з латуні або міді ви зможете швидко почистити його. Зручно використовувати і трубку з м'якого металу зі сплющеним кінцем.

Накладний замок з висувним ригелем у поєднанні з віконним шпінгалетом ніхто не зможе відкрити ключем, доки ви знаходитесь дома.

Ковпачок авторучки пропускає чорнила. Щоб усунути цю проблему, відверніть ковпачок на один оберт і в щілину, що утворилась покладіть шматочок пластиліну. Потім закрутіть ковпачок. Пластилін, що видавився, видаліть.

Корисна річ з совкової лопати.

Зробивши у старій совковій лопаті виріз і загостривши його краї напилком, отримаєте чудовий інструмент для зрізання та перенесення качанів капусти.

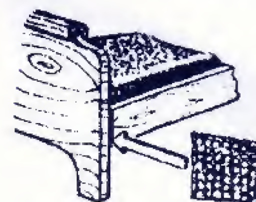
Збережемо садову лійку!

Садова лійка не буде

іржавіти, якщо з неї повністю зливати залишки води, просвердливши біля верхнього краю з тильної сторони невеликий отвір: не залишиться і краплини води.

Спокійний сон

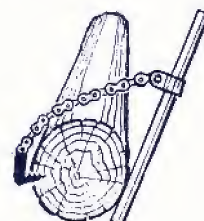
Дерев'яне ліжко перестане скрипіти, якщо в місцях з'єднання деталей прокласти пакувальний поліетилен з повітряними капсулами, "посадивши" його на клей. Якщо ж такого поліетилену немає - можна використати і звичайну поліетиленову плівку.

Флюгер- опудало

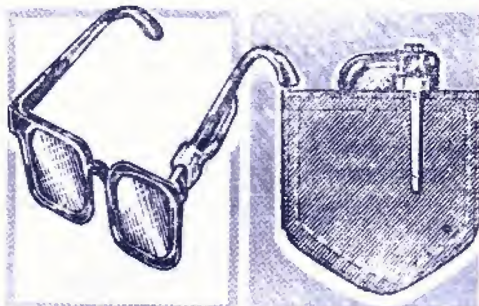

На лопаті флюгера наклейте шматочки дзеркальної плівки. У сонячну погоду "зайчики" відганятимуть птахів від ваших грядок на садовій ділянці.

Перевертати колоди або дерев'яні бруси допоможе нескладний пристрій - відрізок мотоциклетного чи велосипедного цепу, до якого з одного боку прикріплено гачок, а з другого - за допомогою хомута - лом.

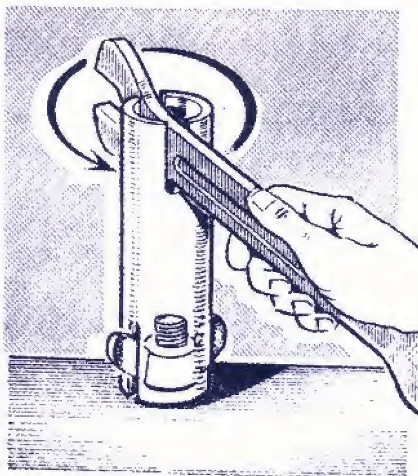
Приборкання окулярів

Більшість людей користуються окулярами лише під час роботи або читання. А весь інший час вони знаходяться, як правило, у нагрудній кишені. Як тільки людина нагнулась - окуляри вже на підлозі.

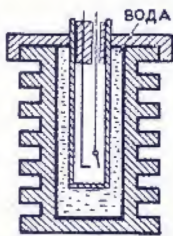
Прикріпіть до дужки біля шарніра затискач від цангового олівця - окуляри будуть триматись у кишені, ніби авторучка.

Ключ для "баранця"

Трапляється, що гайку - "баранець" неможливо відкрутити руками. На допомогу прийде своєрідний ключ з обрізка сталевої труби з діаметральними пропилами.

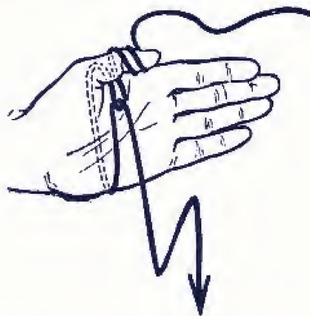
Запропонований термодатчик може стати у пригоді власникам садових будиночків. Два контакти, розміщені всередині гнучкої пластмасової ємності, обов'язково замкнуться, якщо замерзне вода у металевій сорочці. Датчик, таким чином, дасть сигнал про те, що температура впала нижче нуля, наприклад, у погребі, де зберігаються овочі.

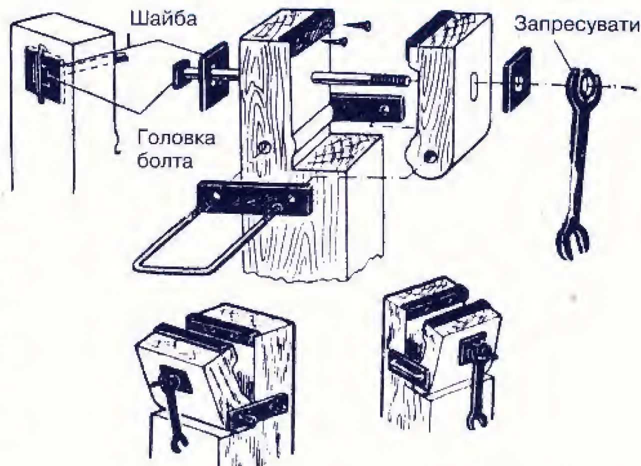
Пропонуємо ще один варіант саморобної щітки для грубих робіт. Поліетиленові сітки для овочів розрізають на смуги довжиною 6-8см, складають їх у купу і стягують один кінець тонким дротом. Після занурення цього кінця у окріп, його просовують у відрізок алюмінієвої трубки відповідного діаметру. З іншого боку в трубку вставляють дерев'яну ручку, і щітка готова.

Експериментувати не радимо.

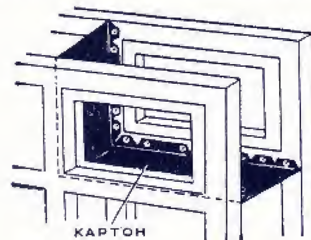

Будь-яка спроба розірвати руками міцний шнур іншим, ніж цей здавна випробуваний спосіб, до успіху не приведе.

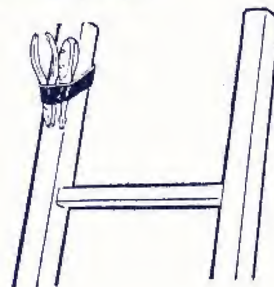
В технічному арсеналі домашнього майстра лещата, як відомо, - інструмент першочергової важливості. Проте для невеликої майстерні зовсім необов'язково купувати важкі лещата заводського виготовлення. Користуючись рисунком, нескладно зробити легкі дерев'яні лещата будь-якого розміру. Треба лише мати залізну скобу відповідного розміру і болт з гайкою, що розводять губки лещат. Гайку, щоб ключ з неї не зривався, слід запресувати в ключі. Для цього губки ключа, перш ніж захвачувати ними гайку (вона повинна входити в губки ключа з деяким зусиллям), попередньо розігрійте на вогні.

Пил, що накопичується в заклеєному на зиму вікні (між рамами), псує інтер'єр кімнати та наводить на думку про неохайність хазяїна. А боротися з цим злом зовсім нескладно. Шматком картону або цупкого паперу перекрийте отвір між внутрішньою та зовнішньою кватирками вікна (прикріпивши папір канцелярськими кнопками). Папір буде запобігати можливості проникнення пилу в простір між рамами. А видаляти пил з паперу досить легко. Пофарбована під колір рами, така паперова перегородка не буде виглядати чужорідним тілом.

Гумове кільце на одному з стояків драбини дасть можливість завжди мати під рукою необхідний для роботи інструмент.

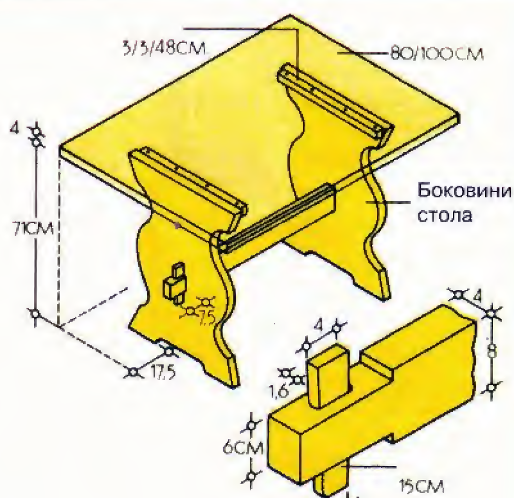
Якщо ви часто користуєтесь лійкою, зробіть собі з дроту кронштейн. Завдяки цьому нехитрому пристосуванню ви заощадите час.

Жінка – серце сім'ї, кухня – центр оселі!

Як виготовити кухонний куток – читайте у попередньому номері журналу (№4, 2001).

Кухонний стіл – самотужки!

Дитячий куточок

Житлові умови сім'ї не завжди дозволяють виділити для дитини окрему кімнату, у якій вона могла б займатися своїми справами - гратися, вчити уроки, читати або просто мріяти. Але навіть у самій тісній квартирі батьки повинні знайти для дитини хоча б невеликий куточок. Він має бути добре освітлений, знаходитись поодаль від батарей опалення чи печі.

До складу дитячих меблів повинні входити такі предмети: ліжко, шафа для одягу, полиці для книг, ящики для іграшок, стіл для ігор та роботи, стілець або табурет. Усі ці предмети (за виключенням шафи та ящиків) потрібно влаштовувати так, щоб їх можна було складати і розбирати, звільнюючи більше місця для ігор.

Найкращим методом привчання дитини до порядку є надання їй з самого раннього віку постійного місця для зберігання речей, одягу, книг та іграшок. Дитячі меблі повинні відповідати росту та фізичним можливостям дитини. З огляду на це дуже зручними є меблі, які складаються з окремих сегментів, що дає можливість підбирати і комбінувати предмети, зручні як для маленьких, так і для старших дітей.

Меблі тимчасової конструкції (шафи, ящики, полиці) легко зробити самому. В таких випадках, з метою економії коштів, у шафах замість дверцят краще повісити занавіски.

Висота дитячих столів та стільців по мірі росту дитини повинна мінятися. Тому їх слід робити з легко з'ємних деталей.

Табл.

Вік дитини	Висота кришки столу в см.	Висота стільця в см.
5-6	55	30
6-7	57,5	32,5
7-9	62,5	35
9-11	67,5	37,5
11-12	70	40
12-13	75	42,5

В таблиці показано, якою приблизно повинна бути висота столів та стільців відповідно до віку дитини. Вважається, що діти старше 13 років уже можуть користуватись меблями нормального розміру.

Як приклад, на стор. 29 зображена тумба для іграшок. Вона займає мало місця і дуже зручна у використанні. В неї можна складати іграшки, книжки тощо. Крім того, вона містить два ящички, в які можна скласти конструктори або різні дрібні деталі. Вона проста у виготовленні. Її розміри наведені також на стор. 29.

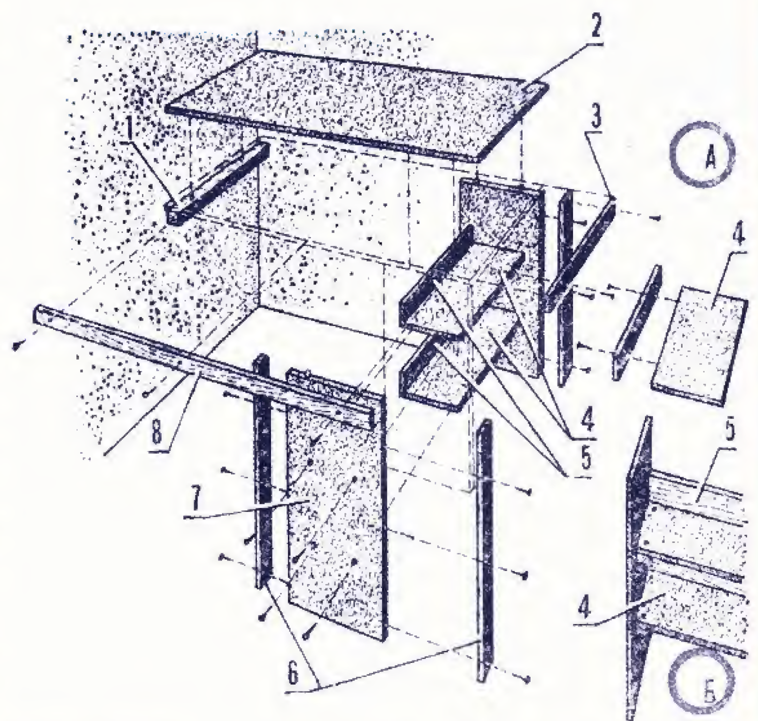
КУТОВИЙ СТОЛИК

Невеликий столик, запропонований нами, може бути рекомендований для обладнання, скажімо, куточка школяра.

Для його виготовлення будуть потрібні меблеві чи деревостружкові плити (ДСП), брус з площею поперечного перерізу 50 Х 50 мм і декоративні рейки 10 Х 50 мм.

Брус кріпиться до стіни на висоті 700 мм і є опорою для стільниці. З зовнішнього боку стільниця спирається на тумбу, утворену двома стінками, з'єднаними двома поличками для книг. Кожна з останніх має заставну дошку - невисоку спинку. Фіксація полиць - на шурупах, безпосередньо через панелі стінок чи тумби до рейок на стінках. Стільниця встановлюється на круглих уставних шипах на клеї (столярному, казеїновому, ПВА). Краї її обшиваються декоративною рейкою.

Обробка столика - емалевими чи фарбовими плівками. Лицьову панель тумби можна декорувати штучною шкірою. У цьому випадку необхідно бічні краї панелі обшити декоративною рейкою. Для склеювання стільниці і лицьової панелі тумби можна скористатися клеєм "Бустилат".

Кутовий столик: 1 - дерев'яний брус (50Х50Х600 мм), 2 - стільниця (20Х600Х 1200 мм), 3 - декоративна рейка (10Х50Х600 мм), 4 - полиці (20Х250Х560 мм), 5 - заставна дошка полиці (20Х50Х560 мм), 6 - декоративні рейки (10Х50Х700 мм), 7 - стінка тумби (20Х300Х700 мм), 8 - декоративна рейка (10Х50Х1210 мм).

Тест на виявлення міри піклування батьків про дитину

Відомо, що порушення в поведінці і розвитку дитини пов'язані з недостатньою увагою до неї батьків. Але, як вважають психологи, надмірна опіка теж може завдати розвитку дитини значної шкоди. Цей тест допоможе вам розібратися в тому, наскільки вірна ваша виховна позиція.

Перед вами **15 тверджень.** На перший погляд може здатися, що не всі вони мають відношення до виховання. Тим не менше, навпроти кожної фрази поставте бал, що відповідає вашій думці з цього приводу. Користуйтесь наступною шкалою:

1 - категорично не погоджуюсь;
2 - я не поспішаю з цим погоджуватись;
3 - це, можливо, вірно;
4 - абсолютно правильно, я вважаю саме так.

1.Батьки повинні передбачати усі проблеми, з якими може зіштовхнутись дитина, щоб допомогти їй їх подолати.

2.Для гарної матері достатньо спілкування лише з власною сім'єю.

3.Маленьку дитину завжди слід міцно тримати під час купання, щоб вона не впала і не вдарилась.

4.Коли дитина робить те, що вона повинна робити - це принесе їй у майбутньому щастя.

5.Добре, якщо дитина займається спортом. Але спортивним одноборством їй займатись не слід, так як це може призвести до фізичних травм і порушень психіки.

6.Виховання - це важка праця.

7.У дитини не повинно бути таємниць від батьків.

8.Якщо мати не справляється зі своїми обов'язками по відношенню до дітей, це швидше за все означає, що батько не може створити відповідну матеріальну базу.

9.Материнська любов не може бути надмірною: любов'ю дитину не зіпсуєш.

10.Батьки повинні відгородити дитину від негативних сторін життя.

11.Не слід привчати дитину до рутинної домашньої роботи, щоб вона не втратила охоту до будь-якої роботи.

12. Якби мати не керувала домом, чоловіком і дітьми, все відбувалось би менш організовано.

13. За сімейним столом кращі шматочки слід віддавати дитині.

14. Найкращий захист від інфекційних захворювань - зменшення контактів з людьми.

15. Батьки повинні активно впливати на те, кого з однолітків дитина обирає собі в друзі.

Підведемо підсумки: якщо ви набрали **більше 40 балів**, то вашу сім'ю, скоріше за все, можна назвати дітоцентричною, тобто інтереси дитини - головний мотив вашої поведінки. Така позиція заслуговує схвалення, але у вас вона дещо загострюється. Це якраз і є те, що психологи називають надмірною опікою. В таких сім'ях дорослі усе вирішують за дитину, намагаються усілякими способами відгородити її від справжніх та вигаданих небезпек, примушують слідувати усім своїм вимогам, судженням, настроям. В результаті у дитини формується пасивна залежність від батьків, яка по мірі дорослішання все більше заважає особистісному росту. Вам слід більше довіряти своїй дитині, вірити в неї, прислуховуватись до її власних інтересів. Адже вірно підмічено: "Виховувати дітей - значить, вчити їх обходитися без батьків".

Від 25 до 40 балів. Ваша дитина не буде розбещеною та розпещеною, оскільки ви приділяєте їй достатню, але не надмірну увагу. Постарайтесь зберегти цей рівень відносин.

Якщо ви набрали **менше 25 балів**, то ви явно недооцінюєте себе як вихователя, занадто покладаєтесь на випадок і благоприємний збіг обставин. Проблеми в ділових та подружніх відносинах часто відволікають вашу увагу від дитини. А вона має право чекати від вас більшого!

Підготувала В.І. Кротенко

№ 5, 2001

Виробничо-практичний журнал
Виходить 6 разів на рік
Заснований у червні 1997 р.
Додаток до журналу
«Дім, сад, город»

Головний редактор:
Петро Влас

Літературний редактор:
Валентина Кротенко

Верстка, дизайн, макетування:
Яна Дулицька

Журнал “Наш дім” можна передплатити у кожному відділенні зв’язку. Передплатний індекс 74453, вартість передплати 1 номера в 2001 році – 2,55 грн.

Рег. КВ № 812 від 07.07.94
Підписано до друку
Зам. 01-2294
Тираж 14500 прим.

02094, Київ-94, вул. Гагаріна, 17а
Тел./факс: 477-73-01; 552-94-60

Друк ТОВ “Новий Друк”,
02094, Київ, вул. Магнітогорська 1,
тел. (044) 558-29-60

(Початок на стор.16)

вий (вирівнюючий) брусок у формі трапеції чи прямокутника, але через клини відповідної форми.

Для того, щоб обшити бічні частини навісу дошками, буде потрібно ще кілька додаткових деталей. Це - брусочки, прикріплені до стіни, обрешетування й опорних стояків. За їх допомогою кожна дошка обшивки буде мати принаймні дві точки кріплення, забезпечуючи міцність конструкції.

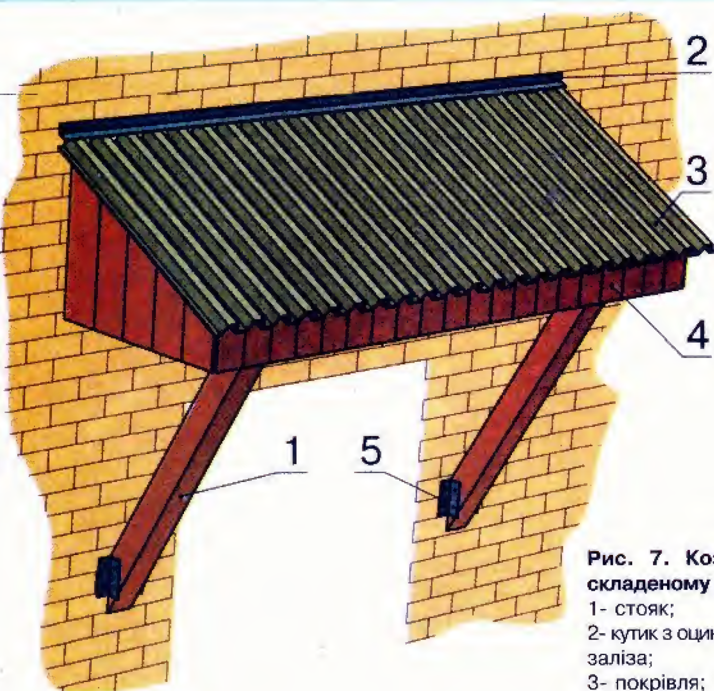
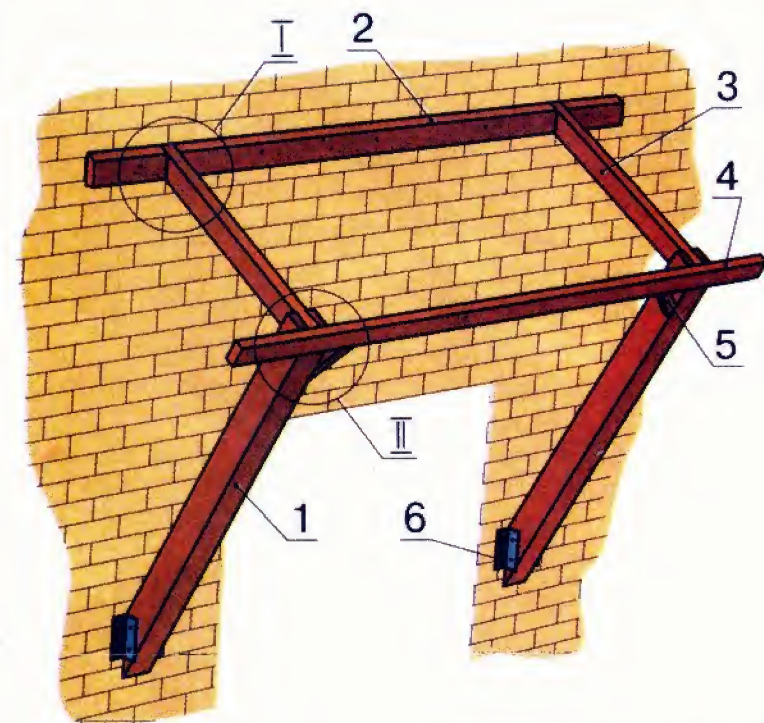

Рис. 7. Козирок у складеному вигляді:
1- стояк;
2- кутик з оцинкованого заліза;
3- покрівля;
4- обшивка;
5- металевий кутик.

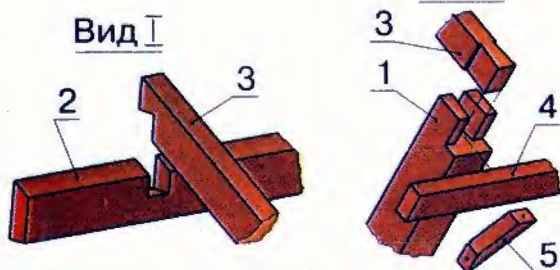

Рис. 8. Деталі козирка:
1- стояк;
2, 4 - опорні бруски;
2- балка;
5 - підкіс;
6 - металевий кутик.

Змонтувавши каркас і закінчивши обшивання передньої і бічної частин навісу, на обрешетування укладають покрівельний лист (наприклад, профнастил) і прикріплюють його цвяхами до дерев'яних елементів. Щілину між стіною і покрівлею закривають смужкою оцинкованого заліза, зігнутою під необхідним кутом. Якщо стіна - цегельна, доцільно з одного боку відігнути невеликий край (близько 15 мм), який потім зашпаровують у цегельну кладку цементним розчином.

При реалізації всіх зазначених варіантів, варто виділити загальні рекомендації.

При кріпленні козирків до цегельної стіни необхідно попередньо підготувати місця кріплення елементів до будівлі (просвердлити отвори у стіні та встановити дюбелі чи дерев'яні пробки). Для того, щоб конструкція була міцно і надійно закріплена, отвори потрібно робити під невеликим кутом до горизонту - зверху вниз. При кріпленні елементів до дерев'яної стіни також треба дотримуватись цього правила.

Усі дерев'яні частини конструкції необхідно попередньо обробити антисептиками. Поверхню елементів, що прилягають безпосередньо до стіни, доцільно покрити бітумною мастикою (кузбас-лаком), тому що в цих місцях найбільша ймовірність виникнення гниття. Дерев'яні пробки перед встановленням їх у стіну також обробляють (просочення оліфою чи 10%-ним розчином мідного купоросу).

Приклади козирків, що пропонуються німецькими спеціалістами.

Стики між козирком (навісом) і стіною потрібно ретельно закрити герметиком (силіконовим, уретановим тощо).

Слід зазначити, що навіть традиційний варіант залишає широке поле діяльності для його реалізації - у виборі матеріалів, способах їхньої обробки, кріплення і з'єднання деталей, остаточної обробки й оформлення зовнішніх елементів, що і дозволяє надати своєрідності кожному будинку.